

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 24.04.2001
KOM(2001) 213 endelig

2001/0095 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

**om supplerende tilsyn med kreditinstitutter, forsikringsselskaber og
investeringselskaber i et finansielt konglomerat og om ændring af Rådets direktiv
73/239/EØF, 79/267/EØF, 92/49/EØF, 92/96/EØF, 93/6/EØF og 93/22/EØF samt Europa-
Parlamentets og Rådets direktiv 98/78/EF og 2000/12/EF**

(forelagt af Kommissionen)

BEGRUNDELSE

1. GENERELLE BEMÆRKNINGER

Det Europæiske Råd i Lissabon gav tilsagn om at integrere EU's finansielle markeder inden 2005. Et fælles finansielt marked vil være af afgørende betydning for fremme af den europæiske økonomis konkurrenceevne, da det vil nedsætte kapitalomkostningerne for både store og små virksomheder. Men et korrekt reguleret integreret marked vil også indebære store fordele for forbrugerne, idet man opnår, at det finansielle system vil fungere mere sikkert. Handlingsplanen for finansielle tjenesteydelser er et af midlerne til at gennemføre dette integrerede marked. I handlingsplanen for finansielle tjenesteydelser bebudes et forslag til et direktiv om tilsyn med finansielle konglomerater i begyndelsen af 2001.

EU's indre finansmarked går hånd i hånd med et korrekt tilsyn og finansiell stabilitet. Konstant EU-styret samordning af lovgivningsmæssige krav, underbygget af fælles principper og pragmatiske metoder til gennemførelse og anvendelse af EU-direktiverne for et indre marked for finansielle tjenesteydelser har allerede bidraget væsentligt til at nå dette mål. Men det øgede tempo, hvormed sammenlægningerne inden for branchen foregår, og intensiveringen af forbindelserne mellem finansmarkeder kræver nøje overvejelser af strukturer med henblik på at opfange og holde øje med institutionelle og systemiske risici, navnlig hvor de opstår i tværsektorielle koncerner af forsikringsselskaber, banker og investeringsselskaber ('finansielle konglomerater'). I visse medlemsstater har finansielle konglomerater stor betydning (f.eks. i Benelux-landene og Skandinavien), og nogle af de største aktører på finansmarkederne er finansielle konglomerater. I andre medlemsstater er deres betydning mindre eller endda marginal; men dette kan ændre sig i fremtiden. Da man mangler pålidelige tal om finansielle konglomeraters betydning (blandt andet på grund af manglende harmoniserede definitioner) foretager man i øjeblikket en kortlægning på initiativ af Kommissionens tjenestegrene med henblik på at vurdere den reelle betydning af finansielle konglomerater i EU.

Kombinerede finansielle transaktioner kan muligvis også give anledning til nye stabilitetsrisici eller øge eksisterende risici. Kapitalkravene skal derfor være tilstrækkelige og stå i et rimeligt forhold til de risici, der tages i finanskoncerner, som går på tværs af traditionelle sektorgrænser. Hvor det er hensigtsmæssigt, bør man fjerne uoverensstemmelser mellem diverse sektors lovgivning, som giver anledning til smuthuller og mulighed for regelarbitrage. Unionen bør stræbe efter at bevare de højeste standarder for tilsynsregler for sine finansieringsinstitutter. Disse standarder bør følge markedsudviklingerne, og kapitalkravene må nøje afspejle de risici, som banker, forsikringsselskaber og værdipapirselskaber i Unionen påtager sig. EU har internationalt været på forkant med disse udviklinger - som nævnt er nogle af de største finansielle koncerner i Unionen finansielle konglomerater - og bidraget til arbejdet i G10's fælles forum om finansielle konglomerater samt til dette forums anbefalinger.

Målet med dette direktiv er derfor at sikre stabiliteten på de europæiske finansmarkeder, at fastsætte fælles regler for tilsynet med finansielle konglomerater i hele Europa samt at indføre ensartede spilleregler og retssikkerhed mellem finansieringsinstitutter. Dermed vil direktivet gennemføre anbefalingerne fra G10's fælles forum om finansielle konglomerater. Det vil også leve op til anbefalingerne fra 'Brouwer-gruppen' om stabilitet i den finansielle sektor, der blev godkendt af Økofin-Rådet i Lissabon.

a) Behovet for europæiske juridiske rammer for finansielle konglomerater

De eksisterende europæiske juridiske rammer for tilsynet med finansinstitutter er ufuldstændige. 'Homogene' koncerner af finansieringsinstitutter er allerede omfattet af EU-direktiver til specifikke tilsynsformål. Direktiv 2000/12/EF om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut og direktiv 93/6/EØF om kravene til investeringsselskabers og kreditinstitutters kapitalgrundlag omhandler konsolidering af koncerner af banker, investeringsselskaber og bank/investeringsselskaber, mens direktiv 98/78/EF om supplerende tilsyn med forsikringsselskaber i en forsikringskoncern omhandler yderligere koncerntilsyn med forsikringskoncerner.

'Heterogene' koncerner af typen finansielt konglomerat, der kombinerer institutter fra de forskellige sektorer, er kun omfattet i et begrænset omfang, og grundlæggende mangler der et generelt regelsæt for tilsynet med finansielle konglomerater. De nuværende tilsynsrammer for EU udviser væsentlige overlapninger og lakuner med hensyn til reglerne for finansielle konglomerater.

Der opstår lakuner, fordi:

(i) visse typer finansielle koncerner ikke er omfattet af de eksisterende direktiver (f.eks. horisontale koncerner), og

(ii) vigtige tilsynsspecifikke problemstillinger, som er reguleret i sektordirektiverne med det formål at føre tilsyn med bankkoncerner, investeringskoncerner og forsikringskoncerner, ikke er reguleret, for så vidt angår koncerner af typen finansielt konglomerat (f.eks. eliminering af multipel gearing af lovpligtig kapital).

Overlapninger i den eksisterende lovgivning findes, fordi:

(iii) der opstår inkonsekvenser i behandlingen af ensartede tilsynsspecifikke spørgsmål, og

(iv) den samme finansielle koncern kan omfattes af forskellige sektordirektiver (f.eks. kan et blandet forsikringsholdingselskab også være et finansielt holdingselskab som omhandlet i bankdirektivet).

Disse forskelle fører til væsentlige tilsynsspecifikke mangler i de juridiske rammer, der er udformet til at sikre finansiell stabilitet, samt til konkurrencefordrejning på ellers yderst konkurrenceprægede markeder. De hindrer udviklingen af et indre finansmarked baseret på ensartede spilleregler og skaber uvished om begreber og definitioner hos myndigheder og finansielle virksomheder.

Visse medlemsstater har erkendt utilstrækkeligheden af EU's nuværende lovgivningsrammer for finansielle konglomerater og har enten indført eller planlægger på eget initiativ at indføre nationale lovgivningsmæssige foranstaltninger for at klare de tilsynsmæssige problemer, der opstår som følge af de ovenfor beskrevne koncernstrukturer. Nogle har suppleret lovgivning med bilaterale aftaler, indtil der på et senere tidspunkt foreligger en europæisk lovgivning om finansielle konglomerater. De foranstaltninger, der til dato er indført af medlemsstaterne, varierer i anvendelsesområde og metode.

I lyset af den grænseoverskridende karakter, som koncerner af typen finansielt konglomerat har (nogle af dem er aktive i hele verden), behovet for at opretholde ensartede spilleregler i hele EU og behovet for at beskytte den finansielle stabilitet i EU's finanssystem, er der behov for at løse de mest presserende problemer, der opstår i sådanne strukturer. Dette vil øge

retssikkerheden og skabe klarhed for regulerende myndigheder, tilsynsførende og markedet samt yde et vigtigt bidrag til stabiliteten i EU's finanssystem. For at sikre, at stabiliteten af integrerede europæiske finansmarkeder er godt beskyttet, er der behov for et fælles retsgrundlag, som behandler disse spørgsmål. Også andre internationale fora er enige i behovet for en hensigtsmæssig tilsynsordning for finansielle konglomerater. Navnlig har det fælles forum for finansielle konglomerater, der repræsenterer de tilsynsførende myndigheder fra de tre ovennævnte finansielle sektorer på de store finansmarkeder, for nylig udstedt en række anbefalinger for tilsynet med finansielle konglomerater (februar og december 1999).

b) Direktivets indfaldsvinkel

Med dette forslag søger man at indføre specifik tilsynslovgivning for finansielle konglomerater. Endvidere tager man de første nødvendige skridt i retning af at justere direktivet for homogene finansielle koncerner og for finansielle konglomerater (dvs. eliminering af nogle af de væsentligste uoverensstemmelser) med henblik på at sikre en minimal ensartethed i behandlingen af disse koncerner. Harmoniseringen af sektorregler er imidlertid ikke dette direktivs hovedformål, og den kan kun opnås etapevis.

Et centralt emne er, at tilsynsmyndighedernes bestræbelser på at garantere kapitalkravet til de enheder, som de har tilsyn med, ikke svækkes, fordi der findes tværsektorielle finansielle konglomerater. Dette kræver foranstaltninger, som forhindrer situationer, hvor den samme kapital bruges samtidig som sikkerhed mod risiko i to eller flere enheder i samme finansielle konglomerat ('multiple gearing'), og situationer, hvor et moderselskab udsteder gældsinstrumenter, der kanaliseres videre i form af aktiekapital til de underordnede enheder, hvorved gearingen kan blive for stor ('excessive leveraging'). Ved udviklingen af metoder til kapitalkravsevaluering, anerkendes eksistensen af kapitalkravsregler i hver enkelt sektor, såvel som deres effektivitet og årsagerne til forskellene. Sektorbestemte metoder til kapitalkravsevaluering tages således for givet, da de afspejler de varierende aktiviteter, der foregår i hver enkelt sektor, de forskellige risici, de eksponeres for, og tilsynsmyndighedernes og/eller virksomhedernes forskellige holdninger til risikostyring og evaluering. Dette betyder også, at direktivet ikke overflødiggør den løbende debat om revision af solvenskravene i banksektoren.

Forslaget rummer en effektiv EU-lovgivning, der skal tage højde for de tilsynsspecifikke overvejelser omkring koncerninterne transaktioner og engagementer i et finansielt konglomerat. Da kvantitative begrænsninger på dette område endnu ikke er mulige, bør tilstrækkelige og effektive regler for koncerninterne transaktioner og risikoeksponeringer være baseret på følgende tre søjler:

- en intern risikostyringspolitik med effektive interne kontrol- og styringssystemer
- opstilling af krav om indberetning til tilsynsmyndighederne, og
- effektive tilsynsspecifikke håndhævelsesbeføjelser.

Den tværsektorielle udvikling viser klart behovet for at indføre ordninger til koordinering mellem tilsynsmyndighederne med det formål at sikre et effektivt og relevant tilsyn med grænseoverskridende finansielle konglomerater. Fordelene ved at udpege en koordinerende myndighed for et finansielt konglomerat vil være:

- at man undgår 'huller' i tilsynet med et finansielt konglomerat, hvilket vil øge den finansielle stabilitet

- at man undgår en duplikering af tilsynet, som er belastende og omkostningstung for tilsynsmyndighederne og de tilsynsunderlagte enheder i en koncern
- at man opnår en forenkling af procedurerne og tilsynsindsatsen.

Koordinatorens/koordinatorernes rolle og ansvarsområder vil i høj grad afhænge af det finansielle konglomerats særlige forhold, f.eks. det pågældende instituts juridiske rammer og risikoprofil. Reglerne for udpegning af koordinator/koordinatorer samt alle yderligere ordninger eller forpligtelser bør gøres så fleksible som muligt.

Samarbejde mellem de involverede tilsynsførende og udveksling af oplysninger er en forudsætning for effektivt tilsyn. Ingen af de i denne rapport diskuterede tilsynsinstrumenter vil kunne fungere effektivt, hvis der ikke findes en tilstrækkelig oplysningsstrøm fra enhederne i et finansielt konglomerat til tilsynsmyndighederne og mellem tilsynsmyndighederne indbyrdes.

2. GENNEMGANG AF ARTIKLERNE

artikel 1 - Målsætning

Direktivet gælder kreditinstitutter, forsikringselskaber og investeringsselskaber, dvs. regulerede enheder med hovedkontor i EU. Hvor sådanne enheder er en del af et finansielt konglomerat, er de underlagt supplerende tilsyn i det omfang og på den måde, direktivet foreskriver. Med henblik på at undgå meget uensartede spilleregler mellem regulerede enheder i forskellige finansielle sektorer, indfører direktivet desuden visse ændringer af den sektorielle tilsynsregulering.

artikel 2 og 3 - Definitioner

I artikel 2 introduceres og defineres de hovedbegreber, som dette direktiv er baseret på. Da direktivet går ind på hidtil uregulerede områder, er der behov for at indføre og definere begreber, der endnu ikke findes i gældende lovgivning. De vigtigste er definitionerne på *finansielt konglomerat* og *blandet finansielt holdingselskab*. Disse definitioner er væsentlige for definering af direktivets anvendelsesområde: dvs. hvorvidt en bestemt koncern er en finansiell koncern med homogene finansielle aktiviteter, der på koncernplan fortsat vil være dækket af de eksisterende sektordirektiver, som er omtalt i afsnit 1 i denne begrundelse, eller en blandet koncern med såvel finansielle som ikke-finansielle aktiviteter, der er underlagt et begrænset tilsyn i kraft af de omtalte eksisterende sektordirektiver, eller en overvejende finansiell koncern med heterogene finansielle aktiviteter ('finansielt konglomerat'), som er dækket af dette nye direktiv. Der indføres to tærskler: den første skelner mellem finansielle og ikke-finansielle koncerner (50%-tærsklen som er omhandlet i artikel 2, stk. 13, litra a); den anden tærskel skelner mellem homogene koncerner og finansielle konglomerater (10%-tærsklen som omhandlet i artikel 2, stk. 13, litra d). Sidstnævnte tærskler er yderligere defineret i artikel 3.

Et andet centralt begreb i dette direktiv er definitionen på en koncern (artikel 2, stk. 11 og 12). Med henblik på at omfatte alle relevante koncerner, uanset deres struktur, anvendes en bred definition baseret på begrebet 'snævre forbindelser' som tidligere indført i det såkaldte post-BCCI-direktiv. Men begrebet snævre forbindelser er udvidet med henblik på at dække andre grupper, som er relevante for gennemførelsen af direktivets målsætninger. F.eks. omfatter det enheder, mellem hvilke der ikke er kapitalrelationer, men som styres samlet, og for hvilke regnskabslovgivningen giver medlemsstaterne mulighed for at kræve konsoliderede årsregnskaber.

Artikel 4 - Det supplerende tilsyns rækkevidde

Ved indførelsen af regler for det supplerende tilsyn med regulerede enheder, som er en del af et finansielt konglomerat (se artikel 1), skelner direktivet mellem, hvorvidt hovedkontoret eller moderselskabet i det finansielle konglomerat har hjemsted i Fællesskabet eller ej, og i det sidstnævnte tilfælde er der tale om en anden - men i princippet tilsvarende - ordning.

Da visse koncerner ikke er omfattet af definitionerne i artikel 2, men dog har finansielle enheder med betydelige aktiviteter på finansmarkederne, i forbindelse med hvilke tilsynet ville svare til direktivets målsætninger, indfører direktivet et grundlag for, at de kompetente myndigheder også underlægger disse særlige koncernstrukturer supplerende tilsyn, på betingelse af at veldefinerede betingelser er opfyldt.

For fuldstændighedens skyld og med henblik på at undgå en eventuel "moral hazard" fastsætter direktivet endvidere, at medtagelsen af uregulerede enheder i det supplerende tilsyn på koncernplan ikke indebærer, at disse enheder er genstand for individuelt tilsyn.

Artikel 5 og 6 - Kapitalkrav, koncerninterne transaktioner og risikokoncentration Artikel 18, stk. 1, artikel 19, stk. 1, artikel 23, stk. 1, og artikel 25, stk. 2 - Ledelse

Direktivet indfører en række kvantitative og kvalitative regler for tilsynet med regulerede enheder i et finansielt konglomerat. De vedrører navnlig kapitalkrav, koncerninterne transaktioner og risikokoncentration såvel som ledelse. Regulerede enheder i et finansielt konglomerat skal også opfylde krav til aktionærernes egnethed. Der er imidlertid ingen grund til at indføre særlig lovgivning på sidstnævnte område, da de gældende sektorregler giver et tilstrækkeligt retsgrundlag, der gør det muligt at omfatte strukturer af typen finansiell koncern.

Regulerede enheder, som er hovedkontor for et finansielt konglomerat eller er en del af et finansielt konglomerat, hvis moderselskab er et blandet finansielt holdingselskab med hovedkontor i Unionen, er genstand for supplerende tilsyn med hensyn til deres solvenssituation, forebyggelse af multipel gearing af lovbestemt egenkapital inden for koncernen (artikel 5) såvel som niveauet for risikokoncentration og koncerninterne transaktioner (artikel 6).

I afsnit 1 i denne begrundelse forklares det, at de eksisterende regler om kapitalkrav i hver sektor anerkendes (se afsnit 1, b). I direktivet anføres forskellige tekniske metoder til beregning af et finansielt konglomerats solvenssituation på koncernplan. Disse metoder er ikke nye, men anvendes allerede i en vis udstrækning ved sektortilsyn i overensstemmelse med sektorreglerne. Endvidere har det fælles forum for finansielle konglomerater afprøvet disse metoders egnethed og ækvivalens (se det fælles forums dokument 'Tilsynsregler for finansielle konglomerater', februar 1999). Direktivet kræver også, at finansielle konglomerater har fastlagt en tilstrækkelig kapitalkravspolitik på koncernplan.

Med hensyn til risikokoncentration på koncernplan rummer direktivet ikke kvantitative begrænsninger, som det er tilfældet i en del af sektorlovgivningen. Det var ikke muligt at nå til enighed om en fælles holdning på tværs af sektorerne uden en yderligere grundig undersøgelse af fordelene og eventuelle ulemper. Indførelsen af sådanne begrænsninger på længere sigt bør imidlertid ikke udelukkes (se endvidere direktivets betragtning nr. 3). I mellemtiden foreskriver direktivet, at finansielle konglomerater skal have fastlagt passende risikostyringsprocedurer med hensyn til deres koncerninterne transaktioner og risikokoncentration, og at de kompetente myndigheder kan indføre kvantitative begrænsninger, hvor det anses for nødvendigt i forhold til direktivets målsætninger.

Med hensyn til egnethedskravene til ledelsen i de regulerede enheder i et finansielt konglomerat er det endvidere nødvendigt at tage højde for den seneste tids markedsudviklinger. Navnlig med hensyn til finansielle konglomerater er der en tendens til, at de ledes efter konglomeraternes forskellige aktivitetsområder i stedet for efter metoder, som er baseret på traditionelle juridiske enheder. Men da de lovbestemte egnethedskrav vedrører ledelsen af regulerede enheder, der er omfattet af sektorreglerne, er det hensigtsmæssigt at ændre sektorreglerne (se kapitel IV vedrørende dette.).

Artikel 7-13 - Foranstaltninger, som skal lette det supplerende tilsyn

Disse artikler omhandler flere foranstaltninger, som skal lette det supplerende tilsyn. De fjerner juridiske hindringer for, at enheder inden for et finansielt konglomerat udveksler oplysninger. De vedrører også samarbejdet og udveksling af oplysninger mellem de kompetente myndigheder, der er involveret i tilsynet med regulerede enheder i et bestemt finansielt konglomerat. En vigtig bestemmelse er identificering af den kompetente myndighed, som er ansvarlig for at foretage det supplerende tilsyn ('koordinatoren'). Udpegningen af denne tager også sigte på at lette samarbejdet mellem de berørte tilsynsmyndigheder og afklaringen af deres indbyrdes roller ved gennemførelsen af det supplerende tilsyn. Navnlig opstiller direktivet kriterier for udpegningen af den mest hensigtsmæssige kompetente myndighed som koordinator såvel som definition af dennes opgaver. Andre artikler omhandler kontrollen på stedet af oplysninger, der er givet til de kompetente myndigheder, og organiseringen af samarbejdet med tredjelandes myndigheder.

Artikel 14 - Moderselskaber uden for Fællesskabet.

Denne artikel omhandler de kompetente myndigheders kontrol af, om regulerede enheder, der har hovedkontor i Fællesskabet, men tilhører en 'ikke-EU-koncern', er underlagt tilsyn i samme omfang som regulerede enheder, der er en del af en 'EU-koncern'. Hvis det ikke er tilfældet, giver direktivet mulighed for analogisk anvendelse af de regler, der gælder for sidstnævnte type finansielle konglomerater. Myndighederne kan også kræve oprettelse af et europæisk underliggende holdingselskab, som de på koncernbasis anvender bestemmelserne om supplerende tilsyn på.

Artikel 16 og 17 – Komitologi

For at gøre det lettere at foretage en hurtig tilpasning af de tekniske bestemmelser i reglerne for finansielle konglomerater til den hastige udvikling på finansmarkederne, med henblik på at bevare finansiell stabilitet såvel som ensartede spilleregler for europæiske regulerede enheder på globale finansmarkeder, indeholder direktivet en bestemmelse om nedsættelse af et særligt udvalg, der skal bistå Kommissionen. Udvalget skal fungere i overensstemmelse med komitologiafgørelsen (1999/468/EF). Der forventes ingen budgetmæssig virkning af nedsættelsen af dette udvalg, da det erstatter et eksisterende rådgivende organ (Den blandede tekniske gruppe om tilsynsregler for finansielle konglomerater).

Artikel 18 -25 - Ændringer i sektorlovgivningen

Hvis man skal undgå regelarbitrage mellem de sektorielle tilsynsordninger og ordningen for finansielle konglomerater såvel som overlappinger og manglende dækning mellem de forskellige tilsynsordninger, er der behov for at ændre og supplere sektorordningerne med henblik på at opnå et minimum af overensstemmelse (se punkt 1).

Af disse grunde er de sektorspecifikke definitioner på 'kapitalinteresser', 'tilknyttet selskab', 'finansieringsselskab', 'forsikringsholdingselskab', 'blandet selskab' og 'blandet forsikringsholdingselskab' blevet ændret. Endvidere er de eksisterende sektorregler vedrørende konsultationen af de kompetente myndigheder blevet samordnet, hvilket også gælder reglerne for kontrol på stedet og for fradrag af egenkapitalinstrumenter i andre finansielle enheder med henblik på at eliminere multipel gearing. Endelig er sektortilsynsreglerne vedrørende koncerninterne transaktioner med blandede holdingselskaber og deres datterselskaber blevet yderligere klarlagt.

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

om supplerende tilsyn med kreditinstitutter, forsikringsselskaber og investeringsselskaber i et finansielt konglomerat og om ændring af Rådets direktiv 73/239/EØF, 79/267/EØF, 92/49/EØF, 92/96/EØF, 93/6/EØF og 93/22/EØF samt Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/78/EF og 2000/12/EF

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 47, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Kommissionen¹,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale udvalg²,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget³,

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank⁴,

i henhold til fremgangsmåden i traktatens artikel 251⁵, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den gældende fællesskabslovgivning indeholder et sæt generelle regler for tilsyn med kreditinstitutter, investeringsselskaber og forsikringsselskaber som selvstændige virksomheder og kreditinstitutter, investeringsselskaber og forsikringsselskaber, der er en del af henholdsvis en bank/investeringskoncern eller en forsikringskoncern, dvs. koncerner med homogene finansielle aktiviteter.
- (2) Nye udviklinger på finansmarkederne fører til oprettelse af finanskoncerner, der leverer tjenesteydelser og produkter inden for forskellige sektorer på finansmarkederne, og som kaldes *finansielle konglomerater*. Indtil nu har der ikke været nogen form for tilsyn på koncernplan med kreditinstitutter, investeringsselskaber og forsikringsselskaber, som er en del af et sådant konglomerat, navnlig med hensyn til solvenssituation og risikokoncentration på konglomeratplan, transaktionerne mellem

¹ EFT C, , s. .

² EFT C, , s. .

³ EFT C, , s. .

⁴ EFT C, , s. .

⁵ EFT C, , s. .

konglomeratets enheder og ledelsens egnethed. Nogle af disse konglomerater tilhører de største finansielle koncerner, der er aktive på finansmarkederne og leverer tjenesteydelser i hele verden. Hvis sådanne konglomerater, og navnlig kreditinstitutter, investeringsselskaber og forsikringsselskaber, som er en del af et sådant konglomerat, kom i finansielle vanskeligheder, kunne det i alvorlig grad destabilisere det finansielle system og have indvirkning på individuelle sparere, forsikringstagere og investorer.

- (3) Kommissionens handlingsplan for finansielle tjenesteydelser⁶ opstiller en række aktioner, som er nødvendige for virkeliggørelsen af det indre marked for finansielle tjenesteydelser, og bebuder udarbejdelsen af en lovgivning om supplerende tilsyn med finansielle konglomerater, der skal eliminere huller i den nuværende sektorlovgivning og andre risici for at sikre sunde tilsynsordninger i forbindelse med finansielle koncerner med tværsektorielle finansielle aktiviteter. En så ambitiøs målsætning kan kun nås etapevis. Etableringen af det supplerende tilsyn med kreditinstitutter, forsikringsselskaber og investeringsselskaber i et finansielt konglomerat er en sådan etape.
- (4) Andre internationale fora har også påpeget behovet for en udvikling af hensigtsmæssige begreber vedrørende tilsyn med finansielle konglomerater.
- (5) Med henblik på effektiviteten bør det supplerende tilsyn med kreditinstitutter, forsikringsselskaber og investeringsselskaber i et finansielt konglomerat anvendes på alle sådanne konglomerater uanset deres struktur. Det supplerende tilsyn bør omfatte alle finansielle aktiviteter, som er identificeret i den sektorspecifikke finanslovgivning, og alle enheder, der hovedsagelig beskæftiger sig med sådanne aktiviteter, bør være omfattet af det supplerende tilsyn.
- (6) De kompetente myndigheder bør være i stand til på koncernplan at vurdere den finansielle situation for kreditinstitutter, forsikringsselskaber og investeringsselskaber, der er en del af et finansielt konglomerat, navnlig med hensyn til solvens, herunder eliminering af multipel gearing af egenkapitalinstrumenter, risikokoncentration og koncerninterne transaktioner.
- (7) Finansielle konglomerater ledes ofte efter forretningsområder, som ikke er i fuld overensstemmelse med konglomeratets juridiske strukturer. Med henblik på at tage højde for denne udvikling bør kravene til ledelsen gøres mere vidtrækkende.
- (8) De berørte kompetente myndigheder skal kunne anmode enhederne inden for et finansielt konglomerat om at fremlægge de nødvendige oplysninger til gennemførelsen af det supplerende tilsyn.
- (9) Der er et presserende behov for øget samarbejde mellem myndigheder med ansvar for tilsynet med kreditinstitutter, forsikringsselskaber og investeringsselskaber, herunder udviklingen af ad hoc-samarbejdsordninger mellem de myndigheder, der er involveret i tilsynet med enheder, som tilhører et og samme finansielle konglomerat.

⁶ KOM(1999) 232 endelig udg.

- (10) Med hensyn til finansielle konglomerater, som leverer en række tværsektorielle og i de fleste tilfælde også grænseoverskridende tjenesteydelser, bør der i princippet udpeges en koordinator blandt de berørte tilsynsmyndigheder.
- (11) Kreditinstitutter, forsikringsselskaber og investeringsselskaber, som har hovedkontor i Fællesskabet, kan være en del af et finansielt konglomerat, hvis hovedkontor ligger uden for Fællesskabet. Det er nødvendigt, at disse regulerede enheder også underlægges et tilsvarende, behørigt supplerende tilsyn.
- (12) I overensstemmelse med principperne om subsidiaritet og proportionalitet som fastsat i traktatens artikel 5, kan målsætningerne for den foreslåede aktion, nemlig fastsættelse af regler for det supplerende tilsyn med kreditinstitutter, forsikringsselskaber og investeringsselskaber i et finansielt konglomerat, ikke i tilstrækkeligt omfang opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor, i kraft af aktionens omfang og virkninger, bedre opfyldes af Fællesskabet. Dette direktiv begrænser sig til det nødvendige minimum for at opfylde disse målsætninger og går ikke videre, end det er nødvendigt med henblik herpå. Direktivet definerer minimumsstandarder, men medlemsstaterne kan imidlertid fastsætte strengere regler.
- (13) I denne retsakt overholdes de grundlæggende rettigheder og de principper, som bl.a. Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder anerkender som fællesskabsrettens almindelige principper.
- (14) Da gennemførelsesbestemmelserne til dette direktiv er generelle foranstaltninger som omhandlet i artikel 2 i Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen⁷, bør de vedtages efter forskriftsproceduren i artikel 5 i nævnte afgørelse.
- (15) De eksisterende sektorregler for kreditinstitutter, forsikringsselskaber og investeringsselskaber bør udbygges for at opnå et minimum af overensstemmelse, navnlig for at undgå uensartede spilleregler blandt regulerede enheder såvel som regularbitrage mellem sektorreglerne og reglerne for finansielle konglomerater samt mellem sektorreglerne indbyrdes. Rådets direktiv 73/239/EØF af 24. juli 1973 om samordning af de administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om adgang til udøvelse af direkte forsikringsvirksomhed bortset fra livsforsikring⁸, 79/267/EØF af 5. marts 1979 om samordning af de administrativt og ved lov fastsatte bestemmelser om adgang til og udøvelse af direkte livsforsikringsvirksomhed⁹, 92/49/EØF af 18. juni 1992 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende direkte forsikringsvirksomhed bortset fra livsforsikring og om ændring af direktiv 73/239/EØF og 88/357/EØF (tredje skadesforsikringsdirektiv)¹⁰, 92/96/EØF af 10. november 1992 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende

⁷ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

⁸ EFT L 228 af 16.8.1973, s. 3. Direktiv senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/26/EF (EFT L 181 af 20.7.2000, s. 65.)

⁹ EFT L 63 af 13.3.1979, s. 1. Direktiv senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/26/EF (EFT L 168 af 18.7.1995, s. 7).

¹⁰ EFT L 228 af 11.8.1992, s.1. Direktiv senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/64/EF (EFT L 290 af 17.11.2000, s. 27).

direkte livsforsikringsvirksomhed og om ændring af direktiv 79/267/EØF og 90/619/EØF (tredje livsforsikringsdirektiv)¹¹, 93/6/EØF af 15. marts 1993 om kravene til investeringsselskabers og kreditinstitutters kapitalgrundlag¹² og 93/22/EØF af 10. maj 1993 om investeringsservice i forbindelse med værdipapirer¹³ samt Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/78/EF af 27. oktober 1998 om supplerende tilsyn med forsikringsselskaber i en forsikringsgruppe¹⁴ og 2000/12/EF af 20. marts 2000 om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut¹⁵ bør derfor ændres i overensstemmelse hermed. Harmoniseringsmålet kan kun nås etapevis og skal baseres på en omhyggelig analyse.

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Kapitel I

Formål, definitioner og anvendelsesområde

Artikel 1 *Formål*

Dette direktiv fastsætter regler for supplerende tilsyn med regulerede enheder, der er meddelt tilladelse i henhold til artikel 6 i direktiv 73/239/EØF, artikel 6 i direktiv 79/267/EØF, artikel 3, stk. 1, i direktiv 93/22/EØF eller artikel 4 i direktiv 2000/12/EF, og som er en del af et finansielt konglomerat. Det ændrer også de relevante sektorregler for disse regulerede enheder.

Artikel 2 *Definitioner*

I dette direktiv forstås ved:

1. *kreditinstitut*: et kreditinstitut som omhandlet i artikel 1, stk. 1, andet afsnit, i direktiv 2000/12/EF
2. *forsikringsselskab*: et forsikringsselskab som omhandlet i artikel 6 i direktiv 73/239/EØF, artikel 6 i direktiv 79/267/EØF eller artikel 1, litra b), i direktiv 98/78/EF
3. *investeringsselskab*: et investeringsselskab som omhandlet i artikel 1, stk. 2, i direktiv 93/22/EØF, herunder de i artikel 2, stk. 4, i direktiv 93/6/EØF omhandlede virksomheder

¹¹ EFT L 360 af 9.12.1992, s. 1. Direktiv senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/64/EF.

¹² EFT L 141 af 11.6.1993, s.1. Direktiv senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/33/EF (EFT L 204 af 21.7.1998, s. 29).

¹³ EFT L 141 af 11.6.1993, s. 27. Direktiv senest ændret ved direktiv 2000/64/EF .

¹⁴ EFT L 330 af 5.12.1998, s. 1.

¹⁵ EFT L 126 af 26.5.2000, s. 1. Direktiv som ændret ved direktiv 2000/28/EF (EFT L 275 af 27.10.2000, s. 37)

4. *reguleret enhed*: et kreditinstitut, forsikringsselskab eller investeringsselskab
5. *Genforsikringsselskab*: et genforsikringsselskab som omhandlet i artikel 1, litra c), i direktiv 98/78/EF
6. *sektorregler*: fællesskabslovgivningen vedrørende det supplerende tilsyn med regulerede enheder, navnlig som fastsat i direktiv 73/239/EØF, 79/267/EØF, 98/78/EF, 93/6/EØF, 93/22/EØF og 2000/12/EF
7. *finansiel sektor*: bank- og/eller forsikrings- og/eller investeringsservicesektoren; betegnelserne *bank-*, *forsikrings-* og/eller *investeringsservicesektor* henviser til aktiviteter, der udøves af fysiske og/eller juridiske personer, der er omfattet af sektorregler
8. *modervirksomhed*: en modervirksomhed som omhandlet i artikel 1 i direktiv 83/349/EØF¹⁶ og enhver virksomhed, der efter de kompetente myndigheders mening effektivt udøver en bestemmende indflydelse på en anden virksomhed
9. *dattervirksomhed*: en dattervirksomhed som omhandlet i artikel 1 i direktiv 83/349/EØF og enhver virksomhed, på hvilken en modervirksomhed efter de kompetente myndigheders mening effektivt udøver en bestemmende indflydelse; alle dattervirksomheder af dattervirksomheder betragtes også som dattervirksomheder af modervirksomheden
10. *kapitalinteresser*: kapitalinteresser som beskrevet i artikel 17, første punktum, i direktiv 78/660/EØF¹⁷ eller direkte eller indirekte besiddelse af 20% eller mere af en virksomheds stemmerettigheder eller kapital
11. *koncern*: to eller flere fysiske eller juridiske personer, mellem hvem der er snævre forbindelser
12. *snævre forbindelser*: snævre forbindelser som omhandlet i artikel 1, stk. 1, i direktiv 92/49/EØF, artikel 1, litra m), i direktiv 92/96/EØF, artikel 1, stk. 15, i direktiv 93/22/EØF eller artikel 1, stk. 26, i direktiv 2000/12/EF, og endvidere:
 - (a) en situation, hvor en af disse personer efter de kompetente myndigheders mening effektivt udøver en bestemmende indflydelse på en anden
 - (b) en situation, hvor sådanne personer er forbundet ved kapitalinteresser som omhandlet i artikel 17, første punktum, i direktiv 78/660/EØF
 - (c) eller en situation, hvor der mellem sådanne personer består en forbindelse som omhandlet i artikel 12, stk. 1, i direktiv 83/349/EØF
13. *finansielt konglomerat*: en koncern, der med forbehold af artikel 3 opfylder følgende betingelser:

¹⁶ EFT L 193 af 18.7.1983, s. 1.

¹⁷ EFT L 222 af 14.8.1978, s. 1.

- (a) dens aktiviteter består hovedsagelig i at levere finansielle tjenesteydelser i den finansielle sektor
- (b) den omfatter mindst én reguleret enhed, som er meddelt tilladelse i overensstemmelse med artikel 6 i direktiv 73/239/EØF, artikel 6 i direktiv 79/267/EØF, artikel 3, stk. 1, i direktiv 93/22/EØF eller artikel 4 i direktiv 2000/12/EF
- (c) den omfatter mindst ét forsikrings- eller genforsikringsselskab og mindst én anden enhed i en anden finanssektor
- (d) dens tværsektorielle aktiviteter i den finansielle sektor som omhandlet under litra c) er betydelige
14. *blandet finansielt holdingselskab*: en modervirksomhed, som ikke er en reguleret enhed, og som sammen med sine dattervirksomheder, hvoraf mindst én er en reguleret enhed med hovedkontor i Fællesskabet, og andre enheder udgør et finansielt konglomerat
15. *kompetente myndigheder*: de nationale myndigheder i medlemsstaterne, der ved lov eller andre bestemmelser er bemyndiget til at føre tilsyn med kreditinstitutter og/eller forsikringsselskaber og/eller investeringsselskaber
16. *koncerninterne transaktioner*: alle transaktioner, hvorved regulerede enheder inden for et finansielt konglomerat direkte eller indirekte er afhængige af andre enheder inden for samme koncern med hensyn til opfyldelse af en forpligtelse, kontraktlig eller ej og mod betaling eller ej
17. *risikokoncentration*: alle eksponeringer med tabsmuligheder, der bæres af enheder inden for et finansielt konglomerat, og som er store nok til at true disse enheders solvens eller finansielle situation i almindelighed, og som er forårsaget af modpartsrisiko/kreditrisiko, investeringsrisiko, forsikringsrisiko, markedsrisiko, andre risici eller en kombination af eller et samspil mellem disse risici.

Artikel 3

Tærskler til bestemmelse af et finansielt konglomerat

1. Med henblik på bestemmelse af om en koncerns aktiviteter hovedsagelig består i at levere finansielle tjenesteydelser som omhandlet i artikel 2, stk. 13, litra a), skal forholdet mellem den konsoliderede og/eller aggregerede balancesum for koncernens regulerede enheder og uregulerede enheder i den finansielle sektor og den konsoliderede og/eller aggregerede balancesum for koncernen som helhed, beregnet på grundlag af årsregnskaberne, overstige 50%.
- Hvis en koncern ledes af en reguleret enhed, og betingelserne i artikel 2, stk. 13, litra b), c) og d), er opfyldt, skal koncernen karakteriseres som et finansielt konglomerat, uanset koncernens procentvise andel;
2. Med henblik på bestemmelse af, om aktiviteter i forskellige finansielle sektorer er betydelige som omhandlet i artikel 2, stk. 13, litra d), skal gennemsnittet af forholdet mellem balancesummen for den mindste finansielle sektor og den konsoliderede

og/eller aggregerede balancesum for koncernens enheder i den finansielle sektor, beregnet på grundlag af årsregnskaberne, og forholdet mellem solvenskravene i den mindste finansielle sektor og de samlede solvenskrav til koncernens enheder i den finansielle sektor overstige 10%.

Den mindste finansielle sektor i et finansielt konglomerat er sektoren med det laveste gennemsnit. Med henblik på beregning af gennemsnittet skal banksektoren og investeringsservicesektoren betragtes samlet. Solvenskravene beregnes i overensstemmelse med bestemmelserne i sektorreglerne og dette direktiv.

3. Med hensyn til anvendelsen af stk. 1 og 2 kan de kompetente myndigheder efter indbyrdes aftale beslutte:
 - (a) at en enhed ikke nødvendigvis medtages ved beregningen af de procentvise andele i de tilfælde, der er omhandlet i artikel 5, stk. 4
 - (b) at sænke tærsklerne på 50% og 10% med henblik på at undgå pludselige skift til andre ordninger, navnlig i tilfælde af koncerner, der ligger på grænsen til at blive udelukket fra definitionen på et finansielt konglomerat
 - (c) at man i et særligt tilfælde erstatter det kriterium, der er baseret på balancesummen, med en eller flere af følgende parametre, hvis myndighederne er af den mening, at disse parametre er af særlig relevans: indkomststruktur, ikke balanceførte aktiviteter.

Artikel 4 *Anvendelsesområde*

1. Medmindre andet er fastsat i sektorreglernes bestemmelser om tilsyn, foranstalter medlemsstaterne supplerende tilsyn med de regulerede enheder som omhandlet i artikel 1, der udgør en del af et finansielt konglomerat, i det omfang og på den måde det er foreskrevet i dette direktiv.
2. Nedenstående enheder underlægges supplerende tilsyn på konglomeratplan i overensstemmelse med artikel 5 til 13:
 - (a) alle regulerede enheder, der er hovedkontor for et finansielt konglomerat
 - (b) alle regulerede enheder, hvis modervirksomhed er et blandet finansielt holdingselskab med hovedkontor i Fællesskabet
 - (c) alle regulerede enheder i et finansielt konglomerat, der kendetegnes ved en forbindelse som omhandlet i artikel 12, stk. 1, i direktiv 83/349/EØF.

Hvis et finansielt konglomerat er en koncern under et andet finansielt konglomerat, der opfylder betingelserne i første afsnit, kan medlemsstaterne kun anvende bestemmelserne i artikel 5 til 13 på sidstnævnte koncern, og alle henvisninger i direktivet til begreberne koncern og finansielt konglomerat skal forstås som henvisninger til den sidstnævnte koncern.

3. Alle regulerede enheder, som ikke er underlagt supplerende tilsyn i overensstemmelse med stk. 2, og hvis moderselskab er en reguleret enhed eller et

blandet finansielt holdingselskab med hovedkontor uden for Fællesskabet, underlægges supplerende tilsyn på konglomeratplan i det omfang og på den måde, der er beskrevet i artikel 14.

4. Hvis personer har kapitalinteresser i eller kapitalrelationer til en eller flere regulerede enheder eller udøver betydelig indflydelse på sådanne enheder uden at have kapitalinteresser eller kapitalrelationer ud over de i stk. 2 og 3 omhandlede tilfælde, afgør de berørte kompetente myndigheder, hvorvidt og i hvilket omfang disse enheder sammen med andre enheder udgør et finansielt konglomerat og der således skal gennemføres supplerende tilsyn med de regulerede enheder.

De i første afsnit omhandlede enheder skal sammen levere finansielle tjenesteydelser i den finansielle sektor og opfylde de i artikel 2, stk. 13, litra b), c), og d), omhandlede betingelser. De kompetente myndigheder træffer deres afgørelse i lyset af formålene med det supplerende tilsyn som fastsat i dette direktiv.

5. Det supplerende tilsyn på konglomeratplan indebærer på ingen måde, at de kompetente myndigheder skal påtage sig rollen som tilsynsførende over for blandede finansielle holdingselskaber, tredjelandes regulerede enheder i et finansielt konglomerat eller uregulerede enheder i et finansielt konglomerat enkeltvis.

Kapitel II

Supplerende tilsyn

AFDELING 1

FINANSIEL SITUATION

Artikel 5

Kapitaldækning

1. Medmindre andet er fastsat i sektorreglerne, fører de kompetente myndigheder supplerende tilsyn med kapitaldækningen i de regulerede enheder i et finansielt konglomerat i overensstemmelse med de regler, der er fastsat i stk. 2 til 5, i afdeling 2 og i bilag I.
2. Medlemsstaterne eller de berørte kompetente myndigheder kræver, at regulerede enheder i et finansielt konglomerat har en egenkapital på konglomeratplan, der altid mindst svarer til kapitaldækningskravene som beregnet efter bilag I.

Medlemsstaterne eller de kompetente myndigheder kræver også, at regulerede enheder følger en passende strategi for at opfylde kapitalkravene på konglomeratplan, samt at de har hensigtsmæssige interne kontrolmekanismer med hensyn til kapitalkravene.

De i første og andet afsnit omhandlede krav kontrolleres af de kompetente myndigheder, som har ansvaret for det supplerende tilsyn i overensstemmelse med afdeling 2.

Disse myndigheder sikrer, at den i første afsnit omhandlede beregning gennemføres mindst en gang om året af enten de regulerede enheder, det blandede finansielle holdingselskab eller de kompetente myndigheder.

De regulerede enheder eller det blandede finansielle holdingselskab skal forelægge den relevante kompetente myndighed beregningsresultaterne eller de for beregningen relevante data.

3. Med henblik på beregning af kapitalkravene som omhandlet i første afsnit i stk. 2 falder følgende enheder inden for tilsynsrammerne: virksomheder som omhandlet i artikel 7, stk. 3, i direktiv 93/6/EØF, virksomheder som omhandlet i artikel 3, stk. 2, i direktiv 98/78/EF og kreditinstitutter, finansielle institutter og accessoriske bankservicevirksomheder som omhandlet i artikel 1, stk. 1, andet afsnit, nr. 5 og nr. 23, i direktiv 2000/12/EF.
4. Medlemsstaterne eller de kompetente myndigheder, som har ansvar for det supplerende tilsyn, kan træffe beslutning om ikke at medtage en bestemt enhed i beregningen af den ekstra kapitaldækning i følgende tilfælde:
 - (a) hvis enheden er hjemmehørende i et tredjeland, hvor der er retlige hindringer for overførslen af de nødvendige oplysninger, uden at dette i øvrigt påvirker sektorreglerne vedrørende de kompetente myndigheders pligt til at nægte tilladelse, hvis der i praksis lægges hindringer i vejen for deres tilsynsopgaver
 - (b) hvis enheden er ubetydelig i forbindelse med formålene med det supplerende tilsyn med regulerede enheder i et finansielt konglomerat
 - (c) hvis medtagelse af enheden ville være uhensigtsmæssig eller vildledende i forhold til formålene med det supplerende tilsyn.

Men hvis hensigten er at undtage flere enheder i henhold til punkt (b) i første afsnit, skal de dog medtages, hvis de tilsammen er af væsentlig interesse.

Hvis de kompetente myndigheder undlader at medtage en reguleret enhed i medfør af kriterierne i første afsnit, kan de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor enheden er hjemmehørende, anmode den enhed, der er hovedkontor for det finansielle konglomerat, om oplysninger, der kan lette tilsynet med den regulerede enhed.

5. Hvis kapitaldækningen på konglomeratplan ligger under kravene som omhandlet i første afsnit i stk. 2, eller hvis de andre krav i stk. 2 ikke er opfyldt, eller hvor kravene opfyldes, men solvensen ikke desto mindre kan være i fare, sikrer de kompetente myndigheder med ansvar for tilsynet med de regulerede enheder i det finansielle konglomerat, at disse enheder og eventuelt andre enheder i koncernen træffer de nødvendige foranstaltninger til snarest muligt at afhjælpe situationen.

De berørte kompetente myndigheder koordinerer, hvor det er hensigtsmæssigt, deres tilsynsvirksomhed.

Artikel 6
Koncerninterne transaktioner og risikokoncentration

1. Medmindre andet er fastsat i sektorreglerne, fører de kompetente myndigheder supplerende tilsyn med koncerninterne transaktioner og risikokoncentrationen i regulerede enheder i et finansielt konglomerat i overensstemmelse med de regler, der er fastsat i stk. 2 til 6, i afdeling 2 og i bilag II.
2. Medlemsstaterne eller de berørte kompetente myndigheder kræver, at regulerede enheder inden for det finansielle konglomerat har tilstrækkelige risikostyringsprocedurer og interne kontrolmekanismer, herunder velfungerende rapporterings- og regnskabsprocedurer, med henblik på behørigt at identificere, måle, overvåge og styre de koncerninterne transaktioner inden for et finansielt konglomerat og risikokoncentrationen på konglomeratplan.

De kompetente myndigheder med ansvar for det supplerende tilsyn fører kontrol med disse procedurer og mekanismer.

3. Medlemsstaterne og de berørte kompetente myndigheder kræver, at regulerede enheder eller blandede finansielle holdingselskaber regelmæssigt og mindst en gang årligt til den kompetente myndighed, som har ansvar for det supplerende tilsyn, rapporterer alle væsentlige koncerninterne transaktioner inden for et finansielt konglomerat såvel som alle væsentlige risikokoncentrationer på konglomeratplan i overensstemmelse med de regler, der er fastsat i denne artikel og i bilag II.

Disse koncerninterne transaktioner og risikokoncentrationer er underlagt kontrol foretaget af de kompetente myndigheder med ansvar for det supplerende tilsyn i overensstemmelse med afdeling 2.

4. Indtil der sker en yderligere samordning af fællesskabslovgivningen kan medlemsstaterne opstille kvantitative grænser eller tillade deres kompetente myndigheder at opstille kvantitative grænser eller træffe andre tilsynsspecifikke foranstaltninger, der tjener tilsvarende formål, med hensyn til koncerninterne transaktioner i et finansielt konglomerat og risikokoncentration på konglomeratplan.
5. Hvis et finansielt konglomerat ledes af et blandet finansielt holdingselskab, gælder sektorreglerne vedrørende koncerninterne transaktioner og risikokoncentration i den største finansielle sektor i det finansielle konglomerat for den sektor som helhed, herunder det blandede finansielle holdingselskab.
6. Hvis de regulerede enheder i et finansielt konglomerat ikke opfylder de krav, der er omhandlet i stk. 2 til 5, påser de kompetente myndigheder, som har ansvar for det supplerende tilsyn med de regulerede enheder i det finansielle konglomerat, at disse enheder og, hvor det er hensigtsmæssigt, andre enheder i koncernen snarest muligt træffer de nødvendige foranstaltninger til at afhjælpe situationen.

Hvis de koncerninterne transaktioner eller risikokoncentrationer udgør en trussel mod de regulerede enheders finansielle situation, træffer de kompetente myndigheder passende foranstaltninger.

De berørte kompetente myndigheder koordinerer, hvor det er hensigtsmæssigt, deres tilsynsvirksomhed.

AFDELING 2

FORANSTALTNINGER, SOM SKAL LETTE DET SUPPLERENDE TILSYN

Artikel 7

De kompetente myndigheder med ansvar for det supplerende tilsyn (koordinatoren)

1. Med henblik på at sikre et korrekt supplerende tilsyn med de regulerede enheder i et finansielt konglomerat udpeger de involverede kompetente myndigheder fra egne rækker en koordinator, som har ansvar for koordinering og udøvelse af det supplerende tilsyn, og om nødvendigt kan denne funktion varetages af mere end én kompetent myndighed.
2. De kompetente myndigheder i de pågældende medlemsstater, herunder myndighederne i den medlemsstat, hvor det blandede finansielle holdingselskab er oprettet, aftaler indbyrdes, hvem af dem der påtager sig rollen som koordinator.

Hvis en sådan aftale ikke umiddelbart kan indgås, varetages koordinatorfunktionen af den (de) kompetente myndighed(er), der udpeges på grundlag af følgende kriterier:

- (a) Hvis et finansielt konglomerat ledes af en reguleret enhed, varetages hvervet som koordinator af den kompetente myndighed, der har meddelt den regulerede enhed tilladelse i henhold til de relevante sektorregler
- (b) Hvis et finansielt konglomerat ikke ledes af en reguleret enhed, varetages hvervet som koordinator af den kompetente myndighed, der er udpeget efter følgende principper:
 - i) hvis moderselskabet til en reguleret enhed er et blandet finansielt holdingselskab, varetages hvervet som koordinator af den kompetente myndighed, der har meddelt tilladelse til denne enhed i henhold til de relevante sektorregler
 - ii) hvis to eller flere regulerede enheder med hovedkontor i Fællesskabet har samme blandede finansielle holdingselskab som modervirksomhed, og en af disse enheder er meddelt tilladelse i den medlemsstat, hvor det blandede finansielle holdingselskab er oprettet, udøves hvervet som koordinator af den kompetente myndighed for den regulerede enhed, som er meddelt tilladelse i denne medlemsstat

hvis det finansielle konglomerat imidlertid har sin hovedaktivitet i en anden finansiell sektor end den regulerede enhed, der er meddelt tilladelse i den i første afsnit omhandlede medlemsstat, foretages det supplerende tilsyn af en koordinatorgruppe, der er sammensat af den i første afsnit omhandlede kompetente myndighed og den kompetente myndighed, der har meddelt tilladelse til den regulerede enhed, som har den største balancesum i den mest betydningsfulde finansielle sektor

hvis to eller flere regulerede enheder, som er aktive i forskellige finansielle sektorer, er meddelt tilladelse i den medlemsstat, hvor det blandede finansielle holdingselskab er oprettet, varetages hvervet som koordinator af den

kompetente myndighed for den regulerede enhed, der er aktiv i den mest betydningsfulde finansielle sektor

hvis det finansielle konglomerat ledes af to eller flere blandede finansielle holdingselskaber, der er oprettet i forskellige medlemsstater, og der findes en reguleret enhed i hver af disse stater, varetages hvervet som koordinator af den kompetente myndighed for den regulerede enhed med den største balancesum, hvis disse enheder tilhører samme finansielle sektor, eller af den kompetente myndighed for den regulerede enhed inden for den mest betydningsfulde finansielle sektor

- iii) hvis to eller flere regulerede enheder med hovedkontor i Fællesskabet som modervirksomhed har samme blandede finansielle holdingselskab, og ingen af disse enheder er meddelt tilladelse i den medlemsstat, hvor det blandede finansielle holdingselskab er etableret, udøves hvervet som koordinator af den kompetente myndighed, der har meddelt tilladelse til den regulerede enhed, som har den største balancesum i den mest betydningsfulde finansielle sektor
- iv) hvis det finansielle konglomerat er en koncern uden en modervirksomhed i spidsen, udøves hvervet som koordinator af den kompetente myndighed, der har meddelt tilladelse til den regulerede enhed, som har den største balancesum i den mest betydningsfulde finansielle sektor.

3. Koordinatoren af det supplerende tilsyn med et finansielt konglomerat informerer de kompetente myndigheder i de andre berørte medlemsstater og Kommissionen om udpegelsen.

Artikel 8

Koordinatorens opgaver

1. Koordinatorens opgaver i forbindelse med det supplerende tilsyn omfatter:
- (a) koordinering af indsamling og formidling af relevante eller væsentlige oplysninger under normale forhold og i krisesituationer, herunder formidling af oplysninger, der er af betydning for en kompetent myndigheds tilsynsopgave i henhold til sektorregler
 - (b) vurdering af den finansielle situation og navnlig overvågning af anvendelsen af reglerne om kapitaldækning, risikokoncentration og koncerninterne transaktioner som omhandlet i artikel 5 og 6
 - (c) vurdering af det finansielle konglomerats struktur, organisation og interne kontrolsystemer
 - (d) planlægning og koordinering af tilsynsaktiviteter under normale forhold og i krisesituationer i samarbejde med de involverede kompetente myndigheder.

Med henblik på at lette det supplerende tilsyn iværksætter koordinatoren, de kompetente myndigheder, som har ansvar for det sektorielle tilsyn på koncernplan med de regulerede enheder i et finansielt konglomerat, samt eventuelt andre kompetente myndigheder koordineringsordninger. Koordineringsordningen kan pålægge koordinatoren yderligere opgaver.

2. Uden at det berører muligheden for at delegere særlige tilsynsbeføjelser og -ansvar som foreskrevet i fællesskabslovgivningen, påvirker tilstedeværelsen af en koordinator med specifikke opgaver i forbindelse med det supplerende tilsyn med regulerede enheder i et finansielt konglomerat ikke de kompetente myndigheds opgaver og ansvar som foreskrevet i sektorreglerne.

Artikel 9

Samarbejde og udveksling af oplysninger mellem kompetente myndigheder

1. De kompetente myndigheder, der har ansvar for tilsynet med de regulerede enheder i et finansielt konglomerat, arbejder nært sammen. Uden at det påvirker deres respektive ansvar som defineret i sektorreglerne, forsyner disse myndigheder, hvad enten de er etableret i samme medlemsstat eller ej, hinanden med alle oplysninger, der er nødvendige eller relevante for udførelsen af de andre kompetente myndigheds tilsynsopgaver, såvel som koordinatoren med alle oplysninger, der er relevante for udførelsen af dennes opgaver som defineret i artikel 8. De kompetente myndigheder fremlægger på anmodning alle relevante oplysninger og giver på eget initiativ alle væsentlige oplysninger.

Dette samarbejde omfatter mindst indsamling og udveksling af oplysninger vedrørende følgende punkter:

- (a) identificering af koncernstrukturen, af alle større enheder inden for det finansielle konglomerat og af de kompetente myndigheder for de regulerede enheder i koncernen
- (b) det finansielle konglomerats strategier, herunder væsentlige overtagelser og omstruktureringer
- (c) det finansielle konglomerats finansielle situation, navnlig vedrørende kapitaldækning, koncerninterne transaktioner, risikokoncentration og rentabilitet
- (d) det finansielle konglomerats vigtigste aktionærer og ledelse
- (e) organisation, risikostyring og interne kontrolsystemer på konglomeratplan
- (f) procedurer til indsamling af oplysninger fra enhederne i et finansielt konglomerat og kontrol af disse oplysninger
- (g) negative udviklinger i regulerede enheder eller i andre af det finansielle konglomerats enheder, som kunne have en alvorlig indvirkning på de regulerede enheder
- (h) vigtigste sanktioner og ekstraordinære foranstaltninger, der træffes af de kompetente myndigheder i overensstemmelse med sektorregler eller dette direktivs bestemmelser.

De kompetente myndigheder kan i overensstemmelse med sektorreglernes bestemmelser også udveksle oplysninger med følgende myndigheder, hvis det er nødvendigt for udførelsen af deres forskellige opgaver vedrørende regulerede enheder i et finansielt konglomerat: centralbanker, andre organer med en tilsvarende funktion

i deres egenskab af monetære myndigheder, og, hvis det er hensigtsmæssigt, andre myndigheder med ansvar for kontrol med betalingssystemer.

De kompetente myndigheder skal forud for deres beslutning konsultere hinanden med hensyn til følgende punkter, hvis disse beslutninger er af betydning for andre kompetente myndigheders tilsynsopgaver:

(a) ændringer i aktionær-, organisations- eller ledelsesstrukturen i regulerede enheder i et finansielt konglomerat, der kræver de kompetente myndigheders godkendelse eller bemyndigelse

(b) vigtigste sanktioner eller ekstraordinære foranstaltninger, der træffes af de kompetente myndigheder.

En kompetent myndighed kan under særlige omstændigheder beslutte ikke at udveksle bestemte oplysninger eller undlade konsultation, hvis disse særlige omstændigheder gør det uhensigtsmæssigt;

2. Koordinatoren kan opfordre de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor en modervirksomhed er hjemmehørende, og som ikke selv foretager det supplerende tilsyn i henhold til artikel 7, til at anmode modervirksomheden om oplysninger, som er relevante for udførelsen af koordineringsopgaverne som fastsat i artikel 8, og til at fremsende disse til koordinatoren.

Hvis de i artikel 11, stk. 2, omhandlede oplysninger allerede er givet til en kompetent myndighed i overensstemmelse med sektorreglerne, kan de kompetente myndigheder med ansvar for det supplerende tilsyn henvende sig til førstnævnte myndighed for at få oplysningerne.

3. Medlemsstaterne giver tilladelse til udveksling af oplysningerne mellem deres kompetente myndigheder indbyrdes og mellem deres kompetente myndigheder og andre myndigheder som omtalt i stk. 1 og 2. Indsamling eller besiddelse af oplysninger vedrørende en enhed i et finansielt konglomerat, som ikke er en reguleret enhed, indebærer på ingen måde, at de kompetente myndigheder skal føre individuelt tilsyn med disse enheder.

Oplysninger modtaget inden for rammerne af det supplerende tilsyn og navnlig enhver udveksling af oplysninger mellem kompetente myndigheder indbyrdes og mellem kompetente myndigheder og andre myndigheder, som er omhandlet i dette direktiv, er underlagt reglerne for tjenstlig tavshedspligt og videregivelse af fortrolige oplysninger som fastsat i sektorreglerne.

Artikel 10

Interne kontrolmekanismer

De kompetente myndigheder sikrer, at der i alle virksomheder, som er underlagt supplerende tilsyn i henhold til artikel 4, findes tilstrækkelige interne kontrolmekanismer, der kan frembringe alle data og oplysninger, som er relevante for det supplerende tilsyn.

Artikel 11
Adgang til oplysninger

1. Medlemsstaterne sikrer, at der ikke inden for deres jurisdiktion findes retlige hindringer for, at fysiske og juridiske personer inden for rammerne af det supplerende tilsyn udveksler oplysninger, som måtte være relevante for det supplerende tilsyn.
2. Medlemsstaterne påser, at deres kompetente myndigheder med ansvar for det supplerende tilsyn ved direkte eller indirekte henvendelse til enhederne i et finansielt konglomerat får adgang til alle oplysninger, som måtte være relevante for det supplerende tilsyn.

Artikel 12
Kontrol

Hvis de kompetente myndigheder ved anvendelsen af dette direktiv i særlige tilfælde ønsker at kontrollere oplysningerne om en reguleret eller ikke reguleret enhed, som er en del af et finansielt konglomerat og hjemmehørende i en anden medlemsstat, anmoder disse de kompetente myndigheder i den pågældende medlemsstat om at få kontrollen foretaget.

Myndigheder, der modtager en sådan anmodning, efterkommer anmodningen inden for rammerne af deres kompetence, enten ved selv at foretage kontrollen, ved at lade en revisor eller en ekspert foretage den eller ved at give den anmodende myndighed tilladelse til selv at foretage den.

Hvis den kompetente myndighed, der har fremsat anmodningen, ikke selv foretager kontrollen, kan den anmode om at deltage i kontrollen.

Artikel 13
Yderligere beføjelser til de kompetente myndigheder

1. Indtil der er foretaget yderligere harmonisering af sektorreglerne, påser medlemsstaterne, at deres kompetente myndigheder har beføjelser til at træffe alle tilsynsforanstaltninger, der anses for nødvendige med henblik på at undgå eller imødegå, at regulerede enheder i et finansielt konglomerat omgår sektorreglerne.
2. Uden at det berører deres straffelovsbestemmelser, sikrer medlemsstaterne, at blandede finansielle holdingselskaber eller deres faktiske ledere, der overtræder love eller administrative bestemmelser, som er iværksat til gennemførelse af dette direktivs bestemmelser, kan pålægges sanktioner eller foranstaltninger med henblik på at bringe observerede overtrædelser eller årsagerne til sådanne overtrædelser til ophør. I visse tilfælde kan sådanne foranstaltninger kræve domstolens indgriben. De kompetente myndigheder sikrer gennem et snævert samarbejde, at de ovenfor nævnte sanktioner og foranstaltninger frembringer de ønskede resultater.

AFDELING 3 TREDJELANDE

Artikel 14

Modervirksomheder uden for Fællesskabet.

1. Uden at det berører sektorreglerne, kontrollerer de kompetente myndigheder i det i artikel 4, stk. 3, omhandlede tilfælde, om de regulerede enheder, hvis modervirksomhed har hovedkontor uden for Fællesskabet, er underlagt tilsyn af et tredjelands kompetente myndighed svarende til bestemmelserne i dette direktiv om det supplerende tilsyn med regulerede enheder som omhandlet i artikel 4, stk. 2. Kontrollen foretages af den kompetente myndighed, som ville være ansvarlig for det supplerende tilsyn, hvis stk. 2 var gældende. Medlemsstaten underretter Kommissionen og de andre medlemsstater om ethvert tilfælde af tilsvarende tilsyn, det har anerkendt eller agter at anerkende. Hvis der inden for to måneder efter, at medlemsstaterne og Kommissionen er underrettet herom, rejses indvendinger af en medlemsstat eller af Kommissionen om et sådant tilsyns overensstemmelse, gør Kommissionen det til genstand for den i artikel 17, stk. 2 omhandlede procedure. Den pågældende medlemsstat træffer de nødvendige forholdsregler for at gennemføre de beslutninger, der træffes i henhold til denne procedure.
2. I mangel af et sådant tilsvarende tilsyn anvender medlemsstaterne analogt de i artikel 4, stk. 2 omhandlede bestemmelser vedrørende supplerende tilsyn med regulerede enheder. Som alternativ kan de kompetente myndigheder anvende en af metoderne i stk. 3.
3. Medlemsstaterne kan tillade deres kompetente myndigheder at anvende andre metoder, som sikrer et passende supplerende tilsyn med de regulerede enheder i et finansielt konglomerat. Der skal være enighed om disse metoder i hvert fald hos de kompetente myndigheder, der er ansvarlige for det sektorielle tilsyn på koncernplan med de regulerede enheder i det finansielle konglomerat, og, hvis det er relevant, hos andre berørte kompetente myndigheder. De kompetente myndigheder kan kræve, at der oprettes et blandet finansielt holdingselskab, som har hovedkontor i Fællesskabet, og anvende dette direktivs bestemmelser på de regulerede enheder i det finansielle konglomerat, som ledes af dette holdingselskab. Metoderne skal opfylde det supplerende tilsyns målsætninger som defineret i dette direktiv og skal af medlemsstaterne indberettes til de andre medlemsstater og Kommissionen, hvorefter den i stk. 1 omhandlede procedure finder anvendelse.

Artikel 15

Samarbejde med tredjelandes kompetente myndigheder

1. Artikel 25, stk. 1, og 2, i direktiv 2000/12/EF og artikel 10a, i direktiv 98/78/EF, anvendes *mutatis mutandis* ved forhandling af aftaler med et eller flere tredjelande vedrørende metoderne til gennemførelse af supplerende tilsyn med regulerede enheder i et finansielt konglomerat.
2. Kommissionen, Det Rådgivende Udvalg for Banklovgivning og Forsikringskomiteen undersøger resultatet af de i stk. 1 omhandlede forhandlinger og den deraf opståede situation.

Kapitel III

Kommissionens beføjelser og udvalgsprocedure

Artikel 16 *Kommissionens beføjelser*

Kommissionen vedtager i overensstemmelse med den i artikel 17, stk. 2, omhandlede procedure de tekniske tilpasninger til dette direktiv, som skal foretages på følgende områder:

- a) afklaring af de i artikel 2 og 3 omhandlede definitioner med henblik på at tage højde for udviklinger på finansmarkederne ved anvendelsen af dette direktiv
- b) afklaring af de i artikel 2 og 3 omhandlede definitioner med henblik på at sikre en ensartet anvendelse af dette direktiv i Fællesskabet
- c) justering af terminologien om og udformningen af definitioner i direktivet i overensstemmelse med efterfølgende fællesskabsretsakter om regulerede enheder og dermed beslægtede anliggender
- d) afklaring og tilpasning af de i artikel 5 anførte kapitaldækningskrav og de i bilag I opstillede tekniske principper med henblik på at tage højde for udviklinger på finansmarkederne og tilsynsmetoderne.

Artikel 17 *Udvalg*

1. Kommissionen bistås af et udvalg for finansielle konglomerater, der består af repræsentanter for medlemsstaterne, og som har Kommissionens repræsentant som formand.
2. Når der henvises til dette stykke, anvendes forskriftsproceduren i artikel 5 i afgørelse 1999/468/EF i overensstemmelse med samme afgørelses artikel 7 og artikel 8.
3. Det tidsrum, der nævnes i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF, fastsættes til tre måneder.

Kapitel IV

Ændringer af eksisterende direktiver

Artikel 18 *Ændringer i direktiv 73/239/EØF*

I direktiv 73/239/EØF foretages følgende ændringer:

- 1) I artikel 8, stk. 1, litra e), indsættes følgende afsnit:

«Hvis et forsikringssselskabs forretninger ledes i samarbejde med personer udnævnt i en anden juridisk enhed, eller hvis personer udnævnt i en anden juridisk enhed har en væsentlig indflydelse på ledelsen af et forsikringssselskabs forretninger, finder bestemmelserne i første afsnit anvendelse *mutatis mutandis* på sådanne personer.»

2) Som artikel 12a indsættes:

"Artikel 12a

1. De kompetente myndigheder i den anden berørte medlemsstat høres forud for meddelelse af tilladelse til et forsikringssselskab, der er
 - a) datterselskab af et forsikringssselskab, der er meddelt tilladelse i en anden medlemsstat, eller
 - b) datterselskab af moderselskabet for et forsikringssselskab, der er meddelt tilladelse i en anden medlemsstat, eller
 - c) kontrolleret af den samme fysiske eller juridiske person, som kontrollerer et forsikringssselskab, der er meddelt tilladelse i en anden medlemsstat.
2. Den kompetente myndighed i en berørt medlemsstat, som er ansvarlig for tilsynet med kreditinstitutter eller investeringsselskaber, høres forud for meddelelse af tilladelse til et forsikringssselskab, der er
 - a) datterselskab af et kreditinstitut eller investeringsselskab, der er meddelt tilladelse i Fællesskabet, eller
 - b) datterselskab af moderselskabet for et kreditinstitut eller investeringsselskab, der er meddelt tilladelse i Fællesskabet, eller
 - c) kontrolleret af den samme fysiske eller juridiske person, som kontrollerer et kreditinstitut eller investeringsselskab, der er meddelt tilladelse i Fællesskabet.
3. De i stk. 1 og 2 omhandlede relevante kompetente myndigheder hører navnlig hinanden ved vurdering af aktionærernes egnethed samt omdømme og erfaring hos det ledende personale, som deltager i ledelsen af en anden enhed i samme koncern. De meddeler hinanden alle oplysninger vedrørende aktionærernes egnethed og det ledende personales omdømme og erfaring, som har relevans for de andre berørte kompetente myndigheder, såvel med henblik på meddelelse af tilladelse som på den løbende vurdering af overholdelsen af driftsbetingelserne.»

3) I artikel 16, stk. 1, indsættes følgende som sidste afsnit:

"Fra solvensmargenen fratrækkes kapitalinteresser i andre forsikringssselskaber, genforsikringssselskaber, kreditinstitutter og finansieringsinstitutter som omhandlet i artikel 1, stk. 1 og 5, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/12/EF*, når de udgør mere end 10% af disses kapital, samt efterstillede fordringer og instrumenter, der er omhandlet i dette stykke, i artikel 18, andet afsnit, punkt 1, 5. og 6. led, i direktiv 79/267/EØF og i artikel 35 og 36, stk. 3, i direktiv 2000/12/EF, og som et forsikringssselskab besidder i forsikringssselskaber, genforsikringssselskaber, kreditinstitutter og finansieringsinstitutter, i hvilke det har kapitalinteresser, der udgør mere end 10% af kapitalen i hvert enkelt tilfælde. Besiddes der midlertidigt

aktier i et andet kreditinstitut, finansieringsinstitut, forsikrings- eller genforsikringsselskab som led i en finansiell bistandstransaktion med henblik på at rekonstruere og redde denne enhed, kan den kompetente myndighed give tilladelse til undtagelser fra denne bestemmelse. Med hensyn til beregning af den individuelle solvensmargen kan medlemsstaterne dog fastsætte, at forsikringsselskaber, som er underlagt supplerende tilsyn i overensstemmelse med direktiv 98/78/EF** eller Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/.../EF**, kan undlade at fradrage ovennævnte kapitalinteresser, efterstillede fordringer og instrumenter i enheder, der er omfattet af det supplerende tilsyn.

* EFT L 126 af 26.5.2000, s. 1.

** EFT L 330 af 5.12.1998, s. 1"

Artikel 19 *Ændringer i direktiv 79/267/EØF*

I direktiv 79/267/EF foretages følgende ændringer:

- 1) I artikel 8, stk. 1, litra e) indsættes følgende afsnit:

«Hvis et livsforsikringsselskabs forretninger ledes i samarbejde med personer udnævnt i en anden juridisk enhed, eller hvis personer udnævnt i en anden juridisk enhed har en væsentlig indflydelse på et livsforsikringsselskabs forretninger, finder bestemmelserne i første afsnit anvendelse *mutatis mutandis* på sådanne personer.»

- 2) Som artikel 12a indsættes:

"Artikel 12a

1. De kompetente myndigheder i den anden berørte medlemsstat høres forud for meddelelse af tilladelse til et livsforsikringsselskab, der er
 - a) dattervirksomhed af et livsforsikringsselskab, der er meddelt tilladelse i en anden medlemsstat, eller
 - b) dattervirksomhed af moderselskabet for et livsforsikringsselskab, der er meddelt tilladelse i en anden medlemsstat, eller
 - c) kontrolleret af den samme fysiske eller juridiske person, der kontrollerer et livsforsikringsselskab med tilladelse i en anden medlemsstat.
2. Den kompetente myndighed i en berørt medlemsstat, som har ansvar for supplerende tilsyn med kreditinstitutter eller investeringsselskaber høres forud for meddelelse af tilladelse til et livsforsikringsselskab, der er
 - a) datterselskab af et kreditinstitut eller investeringsselskab, der er meddelt tilladelse i Fællesskabet, eller
 - b) datterselskab af moderselskabet for et kreditinstitut eller investeringsselskab, der er meddelt tilladelse i Fællesskabet, eller

- c) kontrolleret af den samme fysiske eller juridiske person, der kontrollerer et kreditinstitut eller investeringselskab, der er meddelt tilladelse i Fællesskabet.
3. De i stk. 1 og 2 omhandlede relevante kompetente myndigheder hører navnlig hinanden ved vurdering af aktionærernes egnethed samt omdømme og erfaring hos det ledende personale, som deltager i ledelsen af en anden enhed i samme koncern. De meddeler hinanden alle oplysninger vedrørende aktionærernes egnethed og det ledende personales omdømme og erfaring, som har relevans for de andre berørte kompetente myndigheder, såvel med henblik på meddelelse af tilladelse som på den løbende vurdering af overholdelsen med driftsbetingelserne.»
- 3) I artikel 18 indsættes følgende stykke:

"4. Fra solvensmargenen fratrækkes kapitalinteresser i andre forsikringselskaber, genforsikringselskaber, kreditinstitutter og finansieringsinstitutter som omhandlet i artikel 1, stk. 1 og 5, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/12/EF*, når de udgør mere end 10% af disses kapital, samt efterstillede fordringer og instrumenter, der er omhandlet i dette stykke, i artikel 16, stk. 1, andet afsnit, 7. og 8. led, i direktiv 73/239/EØF og i artikel 35 og artikel 36, stk. 3, i direktiv 2000/12/EF, og som et forsikringselskab besidder i forsikringselskaber, genforsikringselskaber, kreditinstitutter og finansieringsinstitutter, i hvilke det har kapitalinteresser, der udgør mere end 10% af kapitalen i hvert enkelt tilfælde. Besiddes der midlertidigt aktier i et andet kreditinstitut, finansieringsinstitut, forsikrings- eller genforsikringselskab som led i en finansiel bistandstransaktion med henblik på at rekonstruere og redde denne enhed, kan den kompetente myndighed give tilladelse til undtagelser fra denne bestemmelse. Med hensyn til beregning af den individuelle solvensmargen kan medlemsstaterne dog fastsætte, at forsikringselskaber, som er underlagt supplerende tilsyn i overensstemmelse med direktiv 98/78/EF** eller Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/.../EF, kan undlade at fradrage ovennævnte kapitalinteresser, efterstillede fordringer og instrumenter i enheder, der er omfattet af det supplerende tilsyn.

* EFT L 126 af 26.5.2000, s. 1.

** EFT L 330 af 5.12.1998, s. 1"

Artikel 20 *Ændringer i direktiv 92/49/EØF*

I artikel 15 i direktiv 92/49/EØF indsættes som stk. 1a:

"(1a) Hvis den person, der erhverver sig deltagelse som omhandlet i stk. 1, er et forsikringselskab, et kreditinstitut eller et investeringselskab, som er meddelt tilladelse i en anden medlemsstat, eller moderselskab til en sådan enhed eller en fysisk eller juridisk person, der kontrollerer en sådan enhed, og hvis den virksomhed, hvori personen påtænker at erhverve sig deltagelse, som et resultat af denne erhvervelse, bliver et datterselskab eller underlagt erhververens kontrol, gøres vurderingen af erhvervelsen til genstand for forudgående høring som omhandlet i artikel 12a i direktiv 73/239/EF.»

Artikel 21
Ændringer i direktiv 92/96/EØF

I artikel 14 i direktiv 92/96/EØF indsættes som stk. 1a:

"(1a) Hvis den person, der erhverver sig deltagelse som omhandlet i stk. 1, er et forsikringsselskab, et kreditinstitut eller et investeringsselskab, som er meddelt tilladelse i en anden medlemsstat, eller moderselskab til en sådan enhed eller en fysisk eller juridisk person, der kontrollerer en sådan enhed, og hvis den virksomhed, hvori personen påtænker at erhverve sig deltagelse, som et resultat af denne erhvervelse bliver et datterselskab eller underlagt erhververens kontrol, gøres vurderingen af erhvervelsen til genstand for forudgående høring som omhandlet i artikel 12a i direktiv 79/267/EF.»

Artikel 22
Ændringer i direktiv 93/6/EF

I artikel 7, stk. 3, i direktiv 93/6/EF affattes første og andet led således:

"-*finansielt holdingselskab*: et finansieringsinstitut, hvis datterselskaber enten udelukkende eller fortrinsvis er investeringsselskaber eller andre finansieringsinstitutter (mindst ét af disse selskaber skal være et investeringsselskab), og som ikke er et blandet finansielt holdingselskab som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/.../EF*,

- *blandet holdingselskab*: et moderselskab, bortset fra et finansielt holdingselskab eller et investeringsselskab eller et blandet finansielt holdingselskab som omhandlet i direktiv 2001/.../EF, hvis datterselskaber omfatter mindst ét investeringsselskab,

* EFT L"

Artikel 23
Ændringer i direktiv 93/22/EF

I direktiv 93/22/EF foretages følgende ændringer:

1) I første afsnit i artikel 3, stk. 3, indsættes følgende punktum i andet led:

«Hvis et investeringsselskabs forretninger ledes i samarbejde med personer udnævnt i en anden juridisk enhed, eller hvis personer udnævnt i en anden juridisk enhed har en væsentlig indflydelse på ledelsen af et investeringsselskabs forretninger, finder disse bestemmelser også anvendelse *mutatis mutandis* på sådanne personer.»

2) I artikel 6 indsættes følgende stykker:

"Den kompetente myndighed i en berørt medlemsstat, som har ansvar for tilsynet med kreditinstitutter eller forsikringsselskaber, høres forud for meddelelse af tilladelse til et investeringsselskab, der er

a) datterselskab af et kreditinstitut eller forsikringsselskab, der er meddelt tilladelse i Fællesskabet, eller

- b) datterselskab af moderselskabet for et kreditinstitut eller forsikringsselskab, der er meddelt tilladelse i Fællesskabet, eller
- c) kontrolleret af den samme fysiske eller juridiske person, som kontrollerer et kreditinstitut eller forsikringsselskab, der er meddelt tilladelse i Fællesskabet.

De i stk. 1 og 2 omhandlede relevante kompetente myndigheder hører navnlig hinanden ved vurdering af aktionærernes egnethed samt omdømme og erfaring hos det ledende personale, som deltager i ledelsen af en anden enhed i samme koncern. De meddeler hinanden alle oplysninger vedrørende aktionærernes egnethed og det ledende personales omdømme og erfaring, som har relevans for de andre berørte kompetente myndigheder, såvel med henblik på meddelelse af tilladelse som på den løbende vurdering af overholdelsen af driftsbetingelserne.»

3) Artikel 9, stk. 2, affattes således:

"2. Hvis den person, der erhverver sig deltagelse som omhandlet i stk. 1, er et investeringsselskab, et kreditinstitut eller et forsikringsselskab, som er meddelt tilladelse i en anden medlemsstat, eller moderselskab for et investeringsselskab, et kreditinstitut eller et forsikringsselskab, som er meddelt tilladelse i en anden medlemsstat, eller en person, der kontrollerer et investeringsselskab, et kreditinstitut eller et forsikringsselskab, som er meddelt tilladelse i en anden medlemsstat, og hvis den virksomhed, hvori personen påtænker at erhverve sig deltagelse, som et resultat af denne erhvervelse bliver et datterselskab eller underlagt erhververens kontrol, gøres vurderingen af erhvervelsen til genstand for forudgående høring som fastsat i artikel 6."

Artikel 24
Ændringer i direktiv 98/78/EF

I direktiv 98/78/EF foretages følgende ændringer:

- 1) I artikel 1 affattes litra g), h), i) og j) således:
 - "g) *Deltagende selskab*«: en virksomhed, som enten er et moderselskab eller en anden virksomhed, der besidder en kapitalinteresse, eller en virksomhed, der er knyttet til en anden virksomhed som omhandlet i artikel 12, stk. 1, i direktiv 83/349/EØF
 - (h) *Tilknyttet selskab*«: en virksomhed, som enten er et datterselskab eller en anden virksomhed, hvori der besiddes en kapitalinteresse, eller en virksomhed, der er knyttet til en anden virksomhed som omhandlet i artikel 12, stk. 1, i direktiv 83/349/EØF
 - (i) *Forsikringsholdingselskab*«: et moderselskab, hvis hovedvirksomhed er at erhverve og besidde kapitalinteresser i datterselskaber, når disse datterselskaber udelukkende eller hovedsagelig er forsikringsselskaber, genforsikringsselskaber eller tredjelandsforsikringsselskaber, og mindst ét af disse datterselskaber er et forsikringsselskab, som ikke er et blandet finansielt holdingselskab som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/.../EF*
 - (j) *Blandet forsikringsholdingselskab*«: et moderselskab, som ikke er et forsikringsselskab, tredjelandsforsikringsselskab, genforsikringsselskab eller

forsikringsholdingselskab eller et blandet finansielt holdingselskab som omhandlet i direktiv 2001/.../EF, og som har mindst ét datterselskab, der er et forsikringsselskab.

* EFT L"

2) I artikel 6, stk. 3, indsættes følgende punktum:

«Ønsker den kompetente myndighed med ansvar for det supplerende tilsyn ikke selv at foretage kontrollen, kan den anmode om at deltage i kontrollen.»

3) I artikel 8, stk. 2, affattes første afsnit således:

«Medlemsstaterne kræver, at forsikringsselskaberne har iværksat passende risikostyringsprocedurer og interne kontrolmekanismer, herunder forsvarlige indberetnings- og regnskabsaflæggelsesprocedurer, med henblik på behørig identifikation, måling, overvågning og styring af transaktioner som anført i stk. 1. Medlemsstaterne kræver endvidere, at forsikringsselskaberne mindst en gang om året indberetter væsentlige transaktioner til de kompetente myndigheder. Disse procedurer og mekanismer gøres til genstand for de kompetente myndigheders kontrol.»

4) Som artikel 10a indsættes:

*"Artikel 10a
Samarbejde med tredjelandes kompetente myndigheder*

1. Kommissionen kan enten på anmodning fra en medlemsstat eller på eget initiativ fremsætte forslag for Rådet om at indlede forhandlinger med et eller flere tredjelande om aftaler vedrørende metoderne i forbindelse med det supplerende tilsyn med:

- a) forsikringsselskaber, der som deltagende virksomheder har virksomheder som omhandlet i artikel 2 med hovedkontor i et tredjeland, og
- b) forsikringsselskaber hjemmehørende i tredjelande, der som deltagende virksomheder har virksomheder som omhandlet i artikel 2 med hovedkontor i Fællesskabet.

2. De i stk. 1 omhandlede aftaler skal navnlig sikre:

- a) at medlemsstaternes kompetente myndigheder er i stand til at skaffe sig de oplysninger, der er nødvendige for det supplerende tilsyn med forsikringsselskaber, som har hovedkontor i Fællesskabet, og som har datterselskaber eller kapitalinteresser i virksomheder uden for Fællesskabet,
- b) at tredjelandes kompetente myndigheder er i stand til at skaffe sig de oplysninger, der er nødvendige for det supplerende tilsyn med forsikringsselskaber, som har hovedkontor på deres område, og som har datterselskaber eller kapitalinteresser i virksomheder i en eller flere medlemsstater.

3. Kommissionen og Forsikringskomiteen undersøger resultatet af de i stk. 1 nævnte forhandlinger og den deraf opståede situation.»

5) I bilag I, 1, B indsættes følgende stykke:

"Hvor der mellem visse af virksomhederne i en forsikringskoncern ikke er nogen kapitalrelationer, fastsætter den kompetente myndighed, hvilken proportionel andel der skal medregnes."

Artikel 25
Ændringer i direktiv 2000/12/EF

I direktiv 2000/12/EF foretages følgende ændringer:

1) I artikel 1 foretages følgende ændringer:

a) nr. 9 affattes således:

"(9) *kapitalinteresser med henblik på gennemførelsen af tilsynet på et konsolideret grundlag*: kapitalinteresser som beskrevet i artikel 17, første punktum, i direktiv 78/660/EØF eller det forhold, at der direkte eller indirekte besiddes 20% eller mere af stemmerettighederne eller kapitalen i en virksomhed."

b) nr. 21 og 22 affattes således:

"(21) *finansielt holdingselskab*: et finansieringsinstitut, hvis datterselskaber udelukkende eller primært er kreditinstitutter eller finansieringsinstitutter (hvoraf mindst ét er et kreditinstitut), og som ikke er et blandet finansielt holdingselskab som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/.../EF*

(22) *blandet holdingselskab*: et moderselskab, der ikke er et finansieringsselskab eller et kreditinstitut eller et blandet finansielt holdingselskab som omhandlet i direktiv 2001/.../EF, og som blandt sine datterselskaber tæller mindst et kreditinstitut

* EFT L "

2) I artikel 6, stk. 1, andet afsnit, indsættes følgende punktum:

«Hvis et kreditinstituts forretninger ledes i samarbejde med personer udnævnt i en anden juridisk enhed, eller hvis personer udnævnt i en anden juridisk enhed har en væsentlig indflydelse på ledelsen af et kreditinstituts forretninger, finder disse bestemmelser også anvendelse *mutatis mutandis* på sådanne personer.»

3) I artikel 12 indsættes følgende stykker:

"Den kompetente myndighed i en berørt medlemsstat, som har ansvaret for tilsyn med forsikringsselskaber eller investeringsselskaber, høres forud for meddelelse af tilladelse til et kreditinstitut, der er

a) datterselskab af et forsikringsselskab eller investeringsselskab, der er meddelt tilladelse i Fællesskabet, eller

b) datterselskab af moderselskabet for et forsikringsselskab eller investeringsselskab, der er meddelt tilladelse i Fællesskabet, eller

- c) kontrolleret af den samme fysiske eller juridiske person, der kontrollerer et forsikringsselskab eller investeringsselskab, der er meddelt tilladelse i Fællesskabet.

De i stk. 1 og 2 omhandlede relevante kompetente myndigheder hører navnlig hinanden ved vurdering af aktionærernes egnethed samt omdømme og erfaring hos det ledende personale, som deltager i ledelsen af en anden enhed i samme koncern. De meddeler hinanden om alle oplysninger vedrørende aktionærernes egnethed og det ledende personales omdømme og erfaring, som har relevans for de andre berørte kompetente myndigheder, såvel med henblik på meddelelse af tilladelse som på den løbende vurdering af overholdelsen af driftsbetingelserne.»

- 4) Artikel 16, stk. 2, affattes således:

“ 2. Hvis den person, der erhverver sig deltagelse som omhandlet i stk. 1, er et kreditinstitut, forsikringsselskab eller investeringsselskab, der er meddelt tilladelse i en anden medlemsstat, eller moderselskab for et kreditinstitut, forsikringsselskab eller investeringsselskab, der er meddelt tilladelse i en anden medlemsstat, eller en fysisk eller juridisk person, der kontrollerer et kreditinstitut, forsikringsselskab eller investeringsselskab, der er meddelt tilladelse i en anden medlemsstat, og hvis den virksomhed, hvori personen påtænker at erhverve sig deltagelse, som et resultat af denne erhvervelse bliver et datterselskab eller underlagt erhververens kontrol, gøres vurderingen af erhvervelsen til genstand for forudgående høring som omhandlet i artikel 12.»

- 5) I artikel 34, stk. 2, foretages følgende ændringer:

- a) I første afsnit, affattes nr. 12 og 13, således:

"(12) kapitalinteresser i andre kreditinstitutter, finansieringsinstitutter, forsikrings- og genforsikringsselskaber, der udgør mere end 10% af disses kapital, samt efterstillede tilgodehavender, de i artikel 35 omhandlede instrumenter samt instrumenter som omhandlet i artikel 16, stk. 1, andet afsnit, 7. og 8. led, i direktiv 73/239/EØF og artikel 18, andet afsnit, nr. 1, 5. og 6. led, i direktiv 79/267/EØF, som et kreditinstitut besidder i andre kreditinstitutter, finansieringsinstitutter, forsikrings- og genforsikringsselskaber, i hvilke det har kapitalinteresser, der udgør mere end 10% af kapitalen i hvert enkelt tilfælde.

Besiddes der midlertidigt aktier i et andet kreditinstitut, finansieringsinstitut, forsikrings- eller genforsikringsselskab som led i en finansiel bistandstransaktion med henblik på at rekonstruere og redde denne enhed, kan den kompetente myndighed give tilladelse til undtagelser fra denne bestemmelse

(13) kapitalinteresser i andre kreditinstitutter, finansieringsinstitutter, forsikrings- og genforsikringsselskaber på op til 10% af disses kapital samt efterstillede tilgodehavender, de i artikel 35 omhandlede instrumenter samt instrumenter som omhandlet i artikel 16, stk. 1, andet afsnit, 7. og 8. led, i direktiv 73/239/EØF og artikel 18, andet afsnit, nr. 1, 5. og 6. led, i direktiv 79/267/EØF, som et kreditinstitut besidder i andre kreditinstitutter, finansieringsinstitutter, forsikrings- og genforsikringsselskaber end de i stk. 12 omhandlede, for så vidt angår den del af disse samlede kapitalinteresser, efterstillede tilgodehavender og instrumenter, der

overstiger 10% af kreditinstituttets egenkapital beregnet før fradrag af poster under nr. 12 og dette nummer."

b) i andet afsnit affattes første punktum således:

"Medlemsstaterne kan bestemme, at kreditinstitutter, som er underkastet tilsyn på et konsolideret grundlag eller supplerende tilsyn i overensstemmelse med direktiv 2001/.../EF, ved beregning af egenkapitalen på et individuelt grundlag kan undlade at fradrage deres kapitalinteresser i andre kreditinstitutter, finansieringsinstitutter, forsikrings- eller genforsikringsselskaber, som er omfattet af konsolideringen eller falder inden for rammerne af det supplerende tilsyn."

6) I artikel 54 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 1 indsættes følgende afsnit:

«I tilfælde af at der mellem virksomheder består en forbindelse som omhandlet i artikel 12, stk. 1, i direktiv 83/349/EØF, træffer de kompetente myndigheder beslutning om, hvordan en konsolidering skal gennemføres»

b) I stk. 4, første afsnit, udgår tredje led.

7) Som artikel 55a indsættes:

"Artikel 55a

Koncerninterne transaktioner med blandede holdingselskaber

Uden at det påvirker bestemmelserne i Afsnit V, Kapitel 2, Del III, i dette direktiv, påser medlemsstaterne, hvis moderselskabet for et eller flere kreditinstitutter er et blandet holdingselskab, at de kompetente myndigheder, som er ansvarlige for tilsynet med disse kreditinstitutter, foretager generelt tilsyn med transaktioner mellem kreditinstituttet og det blandede holdingselskab og dets datterselskaber.

Medlemsstaterne kræver, at kreditinstitutterne har iværksat passende risikostyringsprocedurer og interne kontrolmekanismer, herunder forsvarlige indberetnings- og regnskabsaflæggelsesprocedurer, med henblik på behørig identifikation, måling, overvågning og styring af transaktioner med moderselskabet og dets datterselskaber. De kompetente myndigheder kræver, at kreditinstituttet indberetter alle andre væsentlige transaktioner med disse enheder end den i artikel 48 omhandlede ('Indberetning af store engagementer'). Disse procedurer og væsentlige transaktioner underlægges de kompetente myndigheders kontrol.

Hvis det viser sig, at de ovennævnte koncerninterne transaktioner udgør en trussel mod et kreditinstituts finansielle stilling, træffer den kompetente myndighed med ansvar for tilsynet med virksomheden de fornødne foranstaltninger.»

8) I artikel 56, stk. 7 indsættes følgende punktum:

«Ønsker den kompetente myndighed med ansvar for det supplerende tilsyn ikke selv at foretage kontrollen, kan den anmode om at deltage i kontrollen.»

- 9) Som artikel 56a indsættes:

*"Artikel 56a
Modervirksomheder i tredjelande*

Hvis et kreditinstitut, hvis moderselskab er et kreditinstitut eller et finansielt holdingselskab med hovedkontor uden for Fællesskabet, ikke er underlagt konsolideret tilsyn i henhold til bestemmelserne i artikel 52, kontrollerer de kompetente myndigheder, om kreditinstituttet er underlagt konsolideret tilsyn af et tredjelandets kompetente myndighed svarende til principperne i artikel 52. Denne kontrol foretages af den kompetente myndighed, som ville være ansvarlig for konsolideret tilsyn, hvis andet afsnit fandt anvendelse. Medlemsstaterne underretter Kommissionen og de andre medlemsstater om ethvert tilfælde af tilsvarende konsolideret tilsyn, det har anerkendt eller agter at anerkende. Hvis der inden for to måneder efter, at medlemsstaterne og Kommissionen er underrettet herom, rejses indvendinger af en medlemsstat eller af Kommissionen om et sådant tilsyns overensstemmelse, gør Kommissionen sagen til genstand for den i artikel 5 i afgørelse 1999/468/EF omhandlede procedure. Den pågældende medlemsstat træffer de nødvendige forholdsregler for at gennemføre de beslutninger, der træffes i henhold til denne procedure.

I mangel af et sådant tilsvarende tilsyn anvender medlemsstaterne analogt bestemmelserne i artikel 52 over for kreditinstituttet.

Alternativt kan medlemsstaterne tillade deres kompetente myndigheder at anvende andre hensigtsmæssige tilsynsmetoder, der opfylder målsætningerne for tilsyn på et konsolideret grundlag med kreditinstitutter. De berørte kompetente myndigheder aftaler disse metoder indbyrdes. De kompetente myndigheder kan navnlig kræve, at der oprettes et finansielt holdingselskab, som har hovedkontor i Fællesskabet, og anvende bestemmelserne om konsolideret tilsyn på det finansielle holdingselskabs konsoliderede stilling. Disse metoder skal opfylde det konsoliderede tilsyns målsætninger som defineret i dette direktiv og af medlemsstaterne rapporteres til de andre medlemsstater og Kommissionen, hvorefter den i første stykke omhandlede procedure finder anvendelse.”

Kapitel V Afsluttende bestemmelser

Artikel 26 Gennemførelse

Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv inden den [...]. De underretter straks Kommissionen herom.

Når medlemsstaterne vedtager disse bestemmelser, skal de indeholde en henvisning til dette direktiv eller ledsages af en sådan henvisning ved deres offentliggørelse. Medlemsstaterne fastsætter, hvorledes en sådan henvisning skal foretages.

*Artikel 27
Ikrafttrædelse*

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

*Artikel 28
Adressater*

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...]

*På Europa-Parlamentets vegne
Formand*

*På Rådets vegne
Formand*

BILAG I

Kapitalkrav

Beregningen af de i artikel 5, stk. 1, omhandlede ekstra kapitalkrav for de regulerede enheder i et finansielt konglomerat gennemføres i overensstemmelse med de tekniske principper og en af de metoder, der er beskrevet i dette bilag.

I. Tekniske principper

1. Omfang af og metode ved beregning af de ekstra kapitalkrav

Ved beregningen af de ekstra kapitalkrav til et finansielt konglomerat ved anvendelse af metode 1 ('Regnskabskonsolidering') beregnes egenkapitalen og solvenskravene for koncernens enheder ved anvendelse af de tilsvarende sektorregler om konsolideringens form og omfang som fastsat navnlig i artikel 54 i direktiv 2000/12/EF og bilag 1, 1 B til direktiv 98/78/EF.

Ved anvendelse af metode 2 og 3 ('Fradrag og aggregering, 'Krav om fradrag) skal der ved beregningen tages højde for den forholdsmæssige andel, der besiddes af moderselskabet eller den virksomhed, der besidder kapitalinteresser i en anden af koncernens enheder. 'Forholdsmæssig andel' betyder den del af den tegnede kapital, der direkte eller indirekte besiddes af den deltagende virksomhed.

Men uanset hvilken metode der anvendes, skal der, hvis enheden er et datterselskab og har et solvensunderskud, eller i tilfælde af en ureguleret enhed i den finansielle sektor et nominelt solvensunderskud, tages højde for datterselskabets samlede solvensunderskud. Hvis de kompetente myndigheder mener, at det ansvar, der påhviler det moderselskab, som besidder kapitalinteresser, er begrænset fuldt og helt og utvetydigt til disse kapitalinteresser, kan de give tilladelse til, at datterselskabets solvensunderskud tages i betragtning på et forholdsmæssigt grundlag.

Hvis der ingen kapitalrelationer er mellem enheder i et finansielt konglomerat, fastsætter de kompetente myndigheder, hvilken forholdsmæssig andel der skal tages i betragtning, idet der tages højde for de forpligtelser, de eksisterende relationer medfører.

2. Uanset hvilken metode der anvendes til beregning af de ekstra kapitalkrav for regulerede enheder i et finansielt konglomerat, som er omhandlet i punkt II, skal de kompetente myndigheder sikre, at følgende principper finder anvendelse:

(i) eliminering af anvendelse flere gange af elementer, som kan indgå i beregningen af egenkapitalen for hele det finansielle konglomerat ('multipel gearing') såvel som enhver u hensigtsmæssig koncernintern opbygning af egenkapital;

med henblik på at sikre eliminering af multipel gearing og koncernintern opbygning af egenkapital anvender de kompetente myndigheder analogt de relevante principper, der er fastsat i sektorreglerne.

(ii) indtil der er sket yderligere harmonisering af sektorreglerne, dækkes solvenskravene for hver enkelt af de forskellige finansielle sektorer, der er repræsenteret i et finansielt konglomerat, af egenkapitalelementer i overensstemmelse med de tilsvarende sektorregler; kun egenkapitalelementer, der opfylder betingelserne i henhold til hver enkelt sektors regler

('tværsektoriel kapital'), kan betragtes som værende i overensstemmelse med ekstra solvenskrav på konglomeratplan;

hvis sektorreglerne begrænser mulighederne for at medregne visse egenkapitalinstrumenter, der kan gælde som tværsektoriel kapital, gælder disse grænser *mutatis mutandis* ved beregningen af egenkapitalen på konglomeratplan;

ved beregningen af egenkapitalen på konglomeratplan skal de kompetente myndigheder også tage højde for, hvor effektivt egenkapitalen kan overføres og gøres disponibel på tværs af koncernens forskellige juridiske enheder, i forhold til kapitalkravsreglerne målsætninger.

hvis et nominelt solvenskrav for en ureguleret finansiell enhed beregnes i overensstemmelse med punkt II i dette bilag, forstås et nominelt solvenskrav som det kapitalkrav, en sådan enhed skulle opfylde, hvis den var en reguleret enhed i den pågældende finansielle sektor; et blandet finansielt holdingselskab behandles i henhold til sektorreglerne i det finansielle konglomerats vigtigste finansielle sektor.

II. Tekniske beregningsmetoder

Metode 1: 'Regnskabskonsolideringsmetode'

Beregningen af ekstra kapitalkrav for regulerede enheder i et finansielt konglomerat foregår på grundlag af de konsoliderede regnskaber.

De ekstra kapitalkrav beregnes som forskellen mellem:

(i) det finansielle konglomerats egenkapital beregnet på grundlag af koncernens konsoliderede stilling; de elementer, der kan godkendes, er de samme, som kan godkendes i henhold til sektorreglerne,

og

(ii) summen af solvenskravene for hver af de finansielle sektorer, der er repræsenteret i koncernen; solvenskravene for hver enkelt finanssektor beregnes i overensstemmelse med sektorreglerne.

De sektorregler, der henvises til, er navnlig direktiv 2000/12/EF, afsnit V, kapitel 3, med hensyn til kreditinstitutter, 98/78/EF med hensyn til forsikringsselskaber og 93/6/EØF med hensyn til kreditinstitutter og investeringselskaber. Med hensyn til uregulerede enheder i den finansielle sektor, som ikke er omfattet i de ovennævnte sektorspecifikke solvenskravsregninger, beregnes et teoretisk krav.

Forskellen kan ikke være negativ.

Metode 2: 'Fradrags- og aggregeringsmetode'

Beregningen af de ekstra kapitalkrav for de regulerede enheder i et finansielt konglomerat foretages på grundlag af regnskaberne for hver af koncernens enheder.

De ekstra kapitalkrav beregnes som forskellen mellem:

(i) summen af egenkapitalen for hver reguleret og ureguleret enhed i det finansielle konglomerat; de elementer, der kan godkendes, er de samme, som kan godkendes i henhold til de relevante sektorregler,

og

(ii) summen af

- solvenskravene for hver enkelt reguleret og ureguleret enhed i koncernen; solvenskravene beregnes i overensstemmelse med sektorreglerne, og
- den bogførte værdi af kapitalinteresserne i andre af koncernens enheder.

For uregulerede enheder beregnes et teoretisk solvenskrav. Egenkapital og solvenskrav skal indregnes i henhold til deres forholdsmæssige andel i overensstemmelse med punkt I i dette bilag.

Forskellen kan ikke være negativ.

Metode 3: 'Krav om fradrag'

Beregningen af de ekstra kapitalkrav for de regulerede enheder i et finansielt konglomerat foretages på grundlag af regnskaberne for hver af koncernens enheder.

De ekstra kapitalkrav beregnes som forskellen mellem:

(i) egenkapitalen tilhørende moderselskabet eller den enhed, der er hovedkontor for det finansielle konglomerat; de elementer, der kan godkendes, er de samme, som kan godkendes i henhold til sektorreglerne,

og

(ii) summen af

- solvenskravet for moderselskabet eller det i (i) anførte hovedkontor og
- den højeste bogførte værdi af førstnævntes kapitalinteresser i andre enheder i koncernen og disse enheders solvenskrav; solvenskravene for sidstnævnte skal tages i betragtning på grundlag af deres forholdsmæssige andel i overensstemmelse med punkt I i dette bilag.

For ikke regulerede enheder beregnes et teoretisk solvenskrav. Ved vurdering af de elementer, der kan komme i betragtning ved beregning af de ekstra kapitalkrav, kan kapitalinteresserne vurderes ved equity-metoden i overensstemmelse med den valgmulighed, der er fastsat i artikel 59, stk. 2, litra b), i direktiv 78/660/EØF.

Forskellen kan ikke være negativ.

Metode 4: Kombination af metode 1, 2 og 3

De kompetente myndigheder kan anvende en kombination af metode 1, 2 og 3 eller en kombination af to af disse metoder.

BILAG II

Teknisk anvendelse af bestemmelserne om koncerninterne transaktioner og risikokoncentration

Koordinatoren, de kompetente myndigheder, som er ansvarlige for det sektorielle tilsyn på koncernplan med de regulerede enheder i et finansielt konglomerat, og, hvor det er relevant, andre berørte kompetente myndigheder identificerer og aftaler indbyrdes, hvilken type transaktioner og risici regulerede enheder i et bestemt finansielt konglomerat skal indberette i henhold til bestemmelserne i artikel 6, stk. 3, om indberetning af koncerninterne transaktioner og risikokoncentration. Ved bestemmelse af transaktions- og risikotype tager de relevante kompetente myndigheder højde for det finansielle konglomerats specifikke struktur for koncernledelse og risikostyring. Med henblik på at identificere væsentlige koncerninterne transaktioner og væsentlige risikokoncentrationer, som skal indberettes i henhold til bestemmelserne i artikel 6, stk. 3, definerer de kompetente myndigheder passende tærskler baseret på den lovbestemte egenkapital og/eller tekniske bestemmelser.

Når der skabes et overblik over koncerninterne transaktioner og risikokoncentrationer, overvåger de kompetente myndigheder, som har ansvar for det supplerende tilsyn, navnlig den eventuelle afsmitningsrisiko i det finansielle konglomerat, risikoen for interessekonflikter, risikoen for omgåelse af sektorreglerne og risicienes niveau eller omfang.

Medlemsstaterne kan give tilladelse til, at deres kompetente myndigheder på konglomeratplan anvender sektorreglernes bestemmelser på koncerninterne transaktioner og risikokoncentration, navnlig for at undgå, at sektorreglerne omgås.

KONSEKVENSANALYSE

FORSLAGETS KONSEKVENSER FOR VIRKSOMHEDERNE, HERUNDER ISÆR SMÅ OG MELLEMLISTORE VIRKSOMHEDER (SMV'er)

FORSLAGETS TITEL

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om det supplerende tilsyn med kreditinstitutter, forsikringsselskaber og investeringsselskaber i et finansielt konglomerat og om ændring af Rådets direktiv 73/239/EØF, 79/267/EØF, 92/49/EØF, 92/96/EØF, 93/6/EØF og 93/22/EØF samt Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/78/EF og 2000/12/EF.

DOKUMENTETS REFERENCENUMMER

FORSLAGET

1. Hvorfor er der i betragtning af nærhedsprincippet behov for en EF-lovgivning på området, og hvad er hovedformålet?

Kommissionens handlingsplan for finansielle tjenesteydelser opstiller en række aktioner, som er nødvendige for gennemførelsen af det indre marked for finansielle tjenesteydelser. Handlingsplanen omfatter udvikling af et supplerende tilsyn med finansielle koncerner med tværsektorielle finansielle aktiviteter, benævnt finansielle konglomerater, som skal behandle smuthuller i den nuværende sektorlovgivning og andre risici for at sikre sunde tilsynsordninger i forbindelse med regulerede enheder (kreditinstitutter, forsikringsselskaber og investeringsselskaber) i sådanne finansielle konglomerater. Gældende fællesskabslovgivning omfatter kun regler for homogene finansielle koncerner og udviser væsentlige overlapninger og manglende dækning med hensyn til tilsynsbestemmelser for finansielle konglomerater. Dette har også ført til forvriddinger mellem regulerede enheder.

Et indre finansielt marked vil fremme den europæiske økonomis konkurrenceevne. Yderligere eliminering af smuthuller i den gældende lovgivning vil øge sikkerheden og den finansielle stabilitet på de finansielle markeder. Dette vil være til gavn for alle, der er aktive på de finansielle markeder, de finansielle institutioner såvel som sparere, forsikringstagere og investorer i almindelighed.

Da målsætningerne for den foreslåede aktion, nemlig fastsættelse af regler for det supplerende tilsyn med regulerede enheder i et finansielt konglomerat, i betragtning af aktionens omfang og virkninger, ikke i tilstrækkelig høj grad kan opfyldes af medlemsstaterne, bør dette påhvile Fællesskabet. Direktivet begrænser sig imidlertid til det absolut nødvendige minimum med henblik på at opfylde disse målsætninger og går ikke ud over, hvad dette kræver.

KONSEKVENSER FOR VIRKSOMHEDERNE

2. Hvem berøres af forslaget?

- Hvilke erhvervssektorer berøres?

Alle kreditinstitutter, forsikringselskaber og investeringsselskaber, der er en del af et finansielt konglomerat samt disses moderselskaber, blandede finansielle holdingselskaber vil blive berørt.

- Berøres SMV'er i højere grad end store virksomheder?

Direktivet skelner ikke på grundlag af størrelse. Imidlertid er de fleste finansielle konglomerater internationalt aktive koncerner, nogle af dem aktører på verdensplan.

- Er de berørte virksomheder koncentreret i bestemte regioner i EF?

Nej.

3. Hvilke foranstaltninger skal virksomhederne træffe i henhold til forslaget?

Virksomhederne skal opfylde nogle betingelser vedrørende solvens (det finansielle konglomerat bør have tilstrækkelig kapital), risikokoncentration og koncerninterne transaktioner (konglomeratet bør have en dækkende risikostyringsstrategi), samt kompetent og korrekt ledelse. Direktivet indfører indberetningskrav såvel som et retsgrundlag for de tilsynsførende myndigheders mulighed for at anmode om og kontrollere oplysninger vedrørende det finansielle konglomerats overholdelse af reglerne om supplerende tilsyn med finansielle konglomerater. Endvidere indfører direktivet tekniske ændringer af sektordirektiverne på ovennævnte områder med henblik på harmonisering af visse af sektordirektivernes bestemmelser med den tværsektorielle lovgivning.

4. Hvilke økonomiske virkninger forventes forslaget at få?

- For beskæftigelsen?

Ingen direkte virkning på beskæftigelsen. Men indirekte er der positive virkninger for jobskabelsen, da direktivet bidrager til gennemførelsen af det indre marked i Europa.

- For investeringerne og oprettelsen af nye virksomheder?

Som beskrevet ovenfor vil et indre finansielt marked fremme europæisk økonomisk konkurrenceevne og finansiell stabilitet og vil dermed have en positiv virkning på investeringer og oprettelsen af nye virksomheder.

- For virksomhedernes konkurrenceevne?

Det samme gælder for virksomhedernes konkurrenceevne.

5. Indeholder forslaget foranstaltninger, der tager højde for SMV'ernes særlige situation (lempeligere eller særlige krav)?

Der er ingen specifikke bestemmelser med hensyn til små og mellemstore virksomheder. Men som beskrevet ovenfor er finansielle konglomerater resultatet af konsolidering og internationalisering, hvilket betyder, at de fleste finansielle konglomerater er store koncerner.

HØRING AF DE BERØRTE KREDSE

6. Liste over organisationer, som er hørt om forslaget, og en kortfattet redegørelse for deres væsentligste synspunkter.

Europa-Kommissionens tjenestegrene har til branchen udsendt et debatoplæg om tilsynet med finansielle konglomerater og et første udkast til et direktivforslag som arbejdsdokument. Kommentatorer er generelt enige om behovet for en hensigtsmæssig tilsynsordning for finansielle konglomerater, men i knap så høj grad om ordningens omfang og timing.